

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

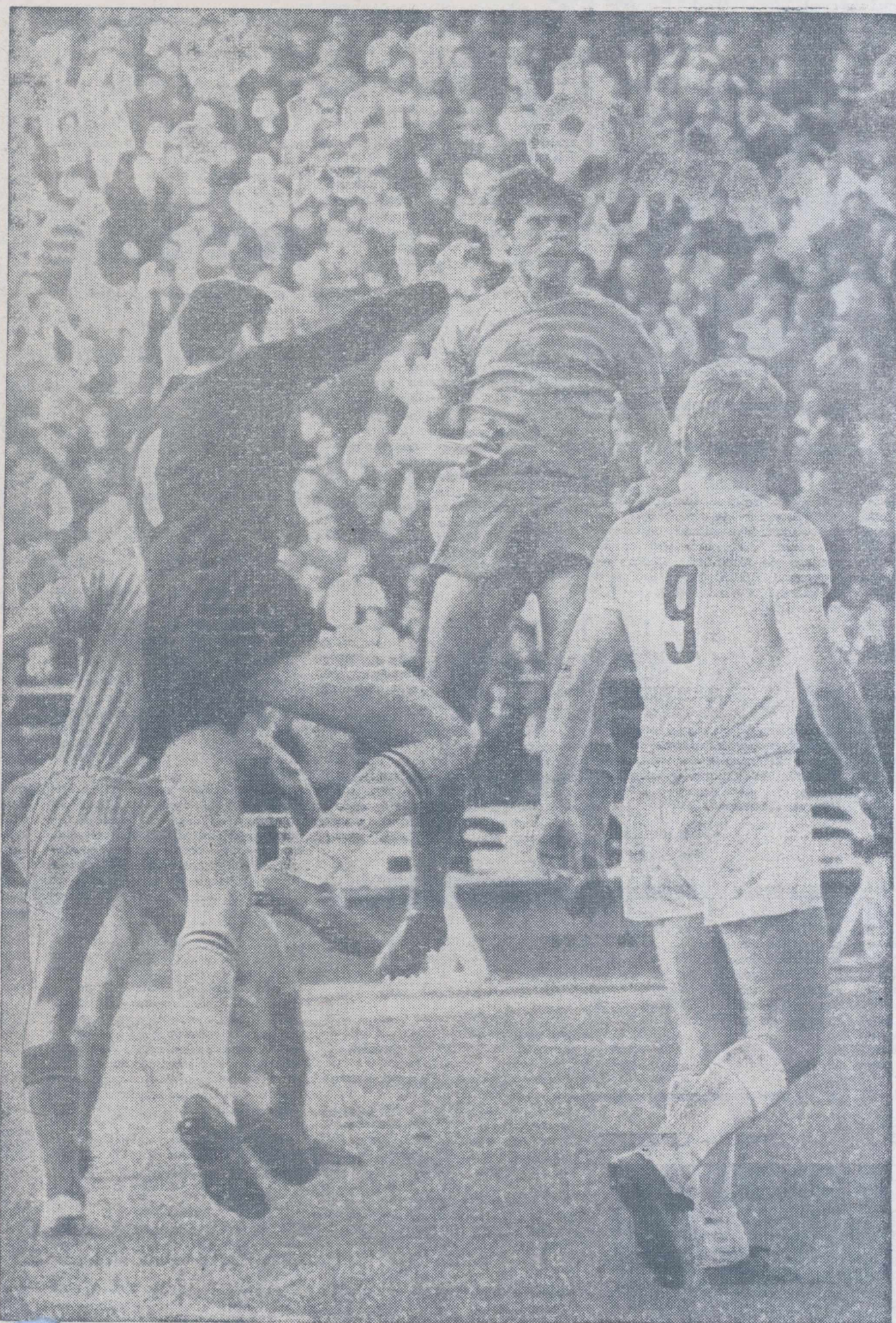
104

JOI
23 MAI 1968
12 PAGINI
2 LEI

V-AȚI GÎNDIT LA ORGANIZAREA
ACTIVITĂȚII ECHIELOR ÎN VARĂ?

Pagina 3

U MAI ESTE DAN COE RECUPERABIL
ÎNTRU RAPID ȘI ECHIPA NAȚIONALĂ?

STADIOANE PE... FUND DE MARE
PENTRU TURNEUL FINAL AL C.M. 1978!

Pagina 9

UN INTERVIU CU LOUIS DUGAUGUEZ
DESPRE FRĂMÎNTĂRILE ECHIEI NAȚIONALE FRANCEZE

FOTOGRAFIE PREMIATĂ

Negrea sare mai bine decît Haidu și va respinge balonul la care
Mateianu a și renunțat...

Foto : A. NEAGU

RAPID propuse pentru
„Cupa Orașelor Tirguri”

În paginile 6-7:

ETAPA A 24-a

A DIVIZIEI A

VĂZUTĂ DE PORTARI

RAPID—DINAMO la 29 mai
LOTUL A—F. C. BRUGES la 1 iunie

Aminată, din etapa a XXIV-a, partida Rapid București —
Dinamo București, va fi reprogramată la 29 mai.
Această reprogramare însă, va afecta și unele schimbări
în programul de pregătire a lotului reprezentativ, care va
fi reunit la începutul săptămîinii viitoare la București în
vederea partidelor amicale cu Olanda, de la 5 iunie (la Bucu-
rești). În primul rînd, pregătirile lotului vor începe fără
jucătorii selecționați de la Rapid și Dinamo. În al doilea
rînd, se va produce o modificare în programul turneului
echipei belgiene F.C. Bruges. Aceasta urma să joace la
29 mai la București cu lotul. Cum însă, în această zi are
loc meciul Rapid—Dinamo, lotul își va susține jocul cu
belgienii sîmbătă 1 iunie. La 29 mai F.C. Bruges va evolua
la Constanța, în compania Farului.

Organizare a „Cupelor orașelor Tir-
guri” sînt sînt sînt sînt sînt sînt sînt
le echipele înscrise în această
sezonul a expirat nu de mult și
sînt și două echipe românești:
RAPID BUCUREȘTI. În cazul cînd
de campioană iar Rapid Cupa,
le înlocui cu alte echipe.
Sînt de organizare a primit un
70 echipe din 26 de țări. Din
sînt, însă, propunerile pentru majorarea echipele parti-
cipante n-a fost acceptată, astfel că și la ediția 1968—69
vor lua startul tot 48 de formații.

De pe cuprinsul țării

GALAȚI

Echipele de juniori ale divizionarelor B și C de pe teritoriul fostei regiuni Galați, alcătuind una din seriile campionatului republican, și-au încheiat disputa.

Intrecerile au fost dominate de OȚELUL GALAȚI, echipă antrenată de Dumitru Oprea. S-au remarcat: Chiriavici, Calciu, Borcea, Leca de la Oțelul, Bezman, Săpera, Enache (Politehnica), Ene, Antohi. Călin (Gloria C.F.R.), Leonard (Progresul Brăila), Niță (S.U.T. Galați).

GH. ARSENIU
correspondent

MĂRĂȘEȘTI

S-au consumat pînă în prezent 23 de etape din campionatul interjudețean de fotbal Galați și lupta pentru primele patru locuri (ocupantele cărora vor promova în Divizia C) continuă sub aceleași auspicii, dominate de neprevăzut, ca și în tur. Primul loc nu mai poate scăpa formației Chimica Mărășești. În schimb o dispută aprigă se dă pentru ocuparea celorlalte trei poziții ale clasamen-

CHIMICA — VIRTUAL PROMOVATĂ

tului în care sînt angrenate nu mai puțin de șase echipe. Numărul abaterilor de pe terenuri a mai scăzut. Semnalăm totuși câteva cazuri, sancționate prompt de comisia de disciplină: Barțaș — Laminorul Brăila, Grosu și Epure — Viitorul Rușefu, Cocaci — Unirea Galați.

T. SIRIOPOL
correspondent

TIMIȘOARA

În orașul nostru se desfășoară un campionat de cartier în cadrul căruia își dispută înțietatea 17 echipe pentru cîștigarea zonei Pa-ciurea — Tipografilor. Jocurile (s-au disputat pînă în prezent 126) sînt urmărite de tot mai mulți iubitori ai fotbalului din Timișoara. Intrecerea constituie avanpre-

miera competiției „Cupa celor 100 de echipe” preconizată să se desfășoare în vacanța de vară. Deocamdată, în fruntea clasamentului se află două echipe: „Meteorul” și „Ripensia”.

P. ARCAN
correspondent

TG MUREȘ

În județul Mureș se acordă atenție sporită întreținerii și amenajării bazelor sportive, punîndu-se accentul pe acelea existente în localitățile care vor avea în viitorul campionat echipe în Divizia C. Astfel, terenurilor de fotbal de la Sighișoara și Luduș II se vor aduce îmbunătățiri substanțiale. Terenul fabricii de za-

REAMENAJĂRI. TERENURI NOI

hăr din Tg. Mureș va fi reparat și împrejmuț pentru a putea fi omologat. Aici își va desfășura activitatea centrul de inițiere al A.S.A. Un teren nou se va construi și în perimetrul actualei baze sportive de la centrul nautic.

I. PAIȘ
correspondent

HATEG

A luat sfîrșit campionatul rezervat celor mai mici fotbaliști din orașul Hațeg. În urma rezultatelor, dintre cele opt echipe participante, pe primele trei locuri s-au clasat în ordine: „Zorile”, „Steaua” și „Retezatul”. Dintre componenții campioanei, s-au remarcat, îndeosebi, Vinars, Toma, Straton, Vințan, Țapu, Zepa. În fotografie, echipa „Zorile”.

N. SBUCHEA
correspondent

NĂȚIONALĂ ȘI SELECȚIONABILĂ

„Apreciez munca de selecție desfășurată de Emerich Vogl și Angelo Niculescu. Strădaniile lor s-au văzut materializate în meciul cu Austria pe care îl consider de bun augur pentru pregătirea echipei noastre naționale” (I. DINU — Hunedoara).

„Rezultatul de la Linz nu trebuie să ne mulțumească. Numai imprecizia în șuturi a înaintașilor austrieci și forma excelentă a portarului nostru Coman ne-au salvat de la o înfrîngere aproape sigură...” (Prof. V. Irod — Cluj).

— Două aprecieri opuse, cu toate că în corespondențele pe care ni le-ați trimis am găsit și puncte de vedere comune. Cu siguranță, partida de la Linz și-a avut importanța ei în pregătirea echipei noastre naționale, remarcîndu-se în mod deosebit capacitatea de rezistență a apărării în fața unor înaintași dezlanțuți dar, în același timp, și slaba comportare a înaintașilor de la care se aștepta mult mai mult. Fără îndoială, dorim cu toții să vedem naționala noastră atacînd și în deplasare, jucătorii noștri să devină, mai pe românește spus, ceva mai „obraznici”, mai agresivi, în disputa cu adversarii. Vrem, dorim! Așa că așteptăm!...

„Ghinionul nostru (pentru Mexic — 1970) — Portugalia! Cu toate acestea sper într-o comportare bună a jucătorilor noștri...” (I. GEORGESCU — Mangalia).

— Dintre care, vă îndreptați atenția, mai ales spre Dumitrache, talentatul jucător dinamovist, pe care, îl vedeți îmbrăcînd tricoul național și înscriind goluri în poarta elvețienilor și portughezilor. N-avem nimic împotriva. Numai că Dumitrache va trebui să facă odată pentru totdeauna pasul decisiv spre națională, părăsind „îneretul”. Așteptăm și noi, și dumneavoastră. El să nu aștepte...

„Sînt sigur că în cel mai scurt timp Dinu și Dumitrache vor deveni personalități ale fotbalului nostru, reprezentîndu-ne și în numeroase dispute internaționale” (N. Z. — Timișoara).

— Cel doi „D” ai lui Dinamo (omîțîndu-l pe cel din poartă) sînt într-adevăr foarte talentați. Debutul lui Dinu la Linz: mai mult decît promițător. Să sperăm (noi nu sîntem așa siguri ca dv.) că nu vor porni pe urmele altor „speranțe”, dispărute fără... urmă!

CAMPIONATE ȘI ECHIBE

„Nu prea înțeleg formula de desfășurare a viitorului campionat de fotbal”. (NIC. ALEXANDRU — Tr. Severin).

— În presa noastră s-au publicat numeroase materiale în această privință. Vor exista campionate județene. Ne mai sesizați că nu s-au luat măsuri drastice împotriva acelor formații care nu s-au prezentat la partidele pe care le aveau de susținut! Dacă așa stau lucrurile ne întrebăm: ce fac consiliile județene pentru educație fizică și sport?...

„Așteptăm cu sufletul la gură. Va scăpa sau nu „Steagul roșu”?... (S. MOLDOVEANU — Brașov).

— Dacă, așa cum subliniați și dumneavoastră, tinerii promovați în actuala formație (Florescu, Nicolae etc.) se vor strădui să meargă pe urmele lui Hașoti, Seredai și Fusulan, pregătîndu-se cu seriozitate și abnegație, atunci, cu siguranță, Brașovul va continua să aibă o reprezentanță în prima divizie. Șansele pentru evitarea barajului sînt mici. Poate că cele de la baraj vor fi transformate în certitudini...

„Urmăresc de zece ani meciurile Politehnicii Iași. Am convingerea că anul acesta va reveni în Divizia A...” (N. URSU — Iași).

— Chiar și acum tov. Ursu, cînd Electronica Obor și Politehnica Galați o talonează de foarte aproape? Oricum, trebuie să sperați, în lotul echipei pe care o simpatizați figurînd jucători va-

loroși care pot îndeplini dorința ieșenilor: Constantinescu, Romilă, Ianul, Vornicu, Deleanu, Ștefănescu, Leahu, Cuperman, Lupulescu, Incze IV, Gavrilă etc.

„N-ar strica dacă în coloanele revistei ar apărea o serie de materiale privind istoricul unor formații valoroase ale fotbalului nostru, al primei divizii” (I. DAVID — Cluj).

— Înainte de toate vă mulțumim pentru felicitările trimise cu ocazia nr. 100 al revistei. În atenția colectivului nostru există preocupări în această privință...

JUCĂTORI, COMPORTĂRI

„Puteți lua vreo măsură împotriva jucătorilor duri?” (N. BRINDUȘ — Buziaș).

— Concret, nu. Rezervăm însă spațiul corespunzător unor astfel de atitudini. Nu iertăm. Măsurile trebuie să le ia alții...

„În campionatul nostru interjudețean mai există încă jucători certați cu disciplina. Printre ei A. Kovacs (Avîntul Reghin), M. Schiller (Apemin Borsec), T. Laszlo și A. Chereștez (Minerul Miercurea Ciuc)” (I. PAUȘ — Tg. Mureș).

— Pentru motivele pe care le enumerați în scrisoare (molestarea arbitrilor, lovirea adversarilor etc.) considerăm sancțiunile dictate destul de drămuite. În astfel de cazuri n-are ce căuta duhul blîndeții.

„Într-un meci de antrenament Rapid — Dinamo Bacău am văzut în atacul băcăoan un tînr talentat — Munteanu. De unde provine?” (L. GORAN — București).

— Munteanu e o speranță a băcăoanilor. Vă mai amintiți? În meciul cu U.T.A., la Arad, a înscris al doilea gol al echipei sale, consfințind prima victorie în deplasare a dinamoviștilor. Munteanu nu provine de la Steaua ci de la Chimia din orașul Gh. Gheorghiu-Dej.

„La Mureșul Deva joacă Mîrcea Sirbu, un tînr de 17 ani care ar putea evolua foarte bine în orice echipă de Divizia A”. (expeditorul a vrut să rămînă anonim).

— Cu alte cuvinte un apel adresat antrenorilor de „A” pentru a-l descoperi. Poate că, dacă vreunul dintre ei va citi aceste rînduri, nu va regreta că a pus ochii pe un „veritabil Spencer”, cum îl denumiți...

„Nu, Coman de la Universitatea Cluj, nu provine din pepiniera acestei echipe, ci de la Electrotipul Craiova”. (N. FURNICA — Craiova).

— V-a supărat faptul că cineva l-a considerat clujean? Lăsînd însă gluma la o parte, vă satisfacem dorința de a insera în coloanele revistei noastre cîteva rînduri despre activitatea antrenorului Octavian Romeo, un adevărat șlefuitor de talente printre care se numără I. Popa, M. Bărbuț, I. Bălosu, A. Boșoleanu, M. Dașcu. Sperăm că v-a trecut supărarea, da?

AȘ DORI SĂ AFLU...

„Care sînt echipele care au cîștigat pînă în prezent „Cupa campionilor europeni”? (BUJOR SÂNDOIU — Sibiu).

— Real Madrid, Benfica Lisabona, Internazionale Milano, Celtic Glasgow și A.C. Milan. Pentru răspuns la celelalte întrebări — vreo 20 la număr — vă rugăm să

răsfoiți o colecție a revistei noastre. Nu se poate să nu existe în Sibiu o astfel de colecție.

„Sînt suporter al echipei Dinamo. Pe ce adresă pot scrie lui Frațilă, Dumitrache, Naghi?” (P. FRINCUI — Giurgiu).

— Nimic mai simplu. Pe adresa clubului: Șos. Ștefan cel Mare nr. 7-9.

„Aș dori să știu care sînt cele mai mari stadioane ale țării” (B. NICOLAE — Lugoj).

— „23 August” și „Republicii” din București, stadioanele din Craiova, Timișoara, Constanța, Pitești, Bacău.

„Care este părerea dvs. despre penalitii acordat Bulgariei în meciul cu Italia?” (N. ȘTEFAN — Maramureș).

— Doi dintre redactorii noștri (Eftimie Ionescu și Gh. Nerțea) au urmărit la fața locului partida, consemnînd în coloanele revistei noastre ușurința cu care a fost acordat, faza respectivă nereclămind o astfel de sancțiune...

„Care este echipa cu care a început Dinamo primul campionat? Cum era formația cu care a cîștigat întîia dată titlul?” (I. CADIA — Timișoara).

— În nr. 102 al revistei noastre (pag. 2) găsiți răspuns la ambele întrebări...

„Care echipă a înscris cele mai multe goluri într-un campionat al Diviziei A?” (N. ENACHE — București).

— Nu! Nici Steaua și nici Dinamo. Performanța aparține echipei I.T.A., în campionatul 1948-49, cu 129 goluri marcate. Golgheter: Bonihady, cu 45 de goluri.

„De cîte ori a fost selecționat I. Ionescu în echipa națională? În ce an a cîștigat Rapid ultima „Cupă”? (S. LUPOIAN — Jibou).

— Centrul atacant rapidist a jucat de 22 de ori în națională. Ultima victorie a Rapidului în Cupă: 1941-42. Jucau în formația de atunci Baratkî, Bogdan, Filote etc.

„De cîte ori a cîștigat Steaua campionatul?” (A. POP — București).

— Pînă acum de 6 ori. După cum se prezintă momentan lucrurile, se pare, și actuala ediție va reveni clubului din Calea Plevnei. Să așteptăm totuși și scurgerea ultimilor două etape. Cine știe...

„Dinamo a mai jucat cu Bologna?” (A. MUNTEANU — Timișoara).

— Nu. Primul meci dintre echipele celor două cluburi s-a disputat recent pe stadionul Dinamo, învingînd bucureștenii cu 3-1. Revanșa, în toamnă, la Bologna.

„Care sînt grupele preliminare ale campionatului mondial?” (C. CHIRIC — P. Neamț).

— Am publicat componența lor, atît noi cît și ziarele centrale. Vom reveni cu amănunte la timpul oportun.

ADRESE

„Ar fi foarte bine dacă revista dumneavoastră ar publica din cînd în cînd adrese ale echipelor române și străine de fotbal. Sînt foarte mulți cei amatori să scrie acestora, să primească fotografii din partea jucătorilor”. (DUMITRU I. FLOROIU — Reghin).

Campionatul se apropie de sfârșit. Încă două etape și „ostilitățile” vor fi încheiate, campioana cunoscută și participantele la baraj desemnate. Vor urma ultimele două acte ale Cupei României (semifinalele și finala) și cu aceasta se va pune punct activității competiționale 1967—68.

Și după aceea, ce vor face echipele? În ce va consta activitatea lor până la începerea ediției 1968—69 a campionatului? Ce proiecte au ele? Ce intenții are federația? Răspunsurile la aceste întrebări am căutat să le aflăm stînd de vorbă cu o serie de antrenori de echipe divizionare A, precum și cu reprezentanți ai federației, răspunsuri pe care le consemnăm în rândurile de mai jos.

JUCĂTORII MERITĂ O VACANȚĂ

„Credincios principiului verificat cu bune rezultate de-a lungul anilor, că unei perioade grele, cum este campionatul, trebuie să-i urmeze una de totală relaxare, voi acorda elevilor mei la sfîrșitul actualului sezon o bine meritată vacanță de circa două săptămîni, după ce în prealabil se vor efectua 2—3 antrenamente de intensitate din ce în ce mai scăzută.

Totul se va reuși la începutul lunii iulie pentru a începe pregătirile pentru viitorul campionat, nu înainte însă ca timp de 2—3 zile jucătorii să fie supuși unui riguros control medical”. (D. NICOLAE — NICUȘOR — Dinamo Bacău).

RIGUROS CONTROL MEDICAL

„Chiar a doua zi după terminarea campionatului, jucătorii vor fi lăsați „la vatră” timp de trei săptămîni după care cu toții ne vom re-uni pentru începerea pregătirilor în vederea viitorului sezon. Timp de două săptămîni vor avea loc antrenamente de readaptare la efort după care este prevăzut un turneu în străinătate sau, în lipsa acestuia, o suită de citeva meciuri amicale, cu echipe care să-i supună la eforturi progresive.

Bineînțeles că programul nostru de pregătire propriu-zisă va fi precedat de un riguros control medical efectuat de dr. Cristea, medicul clubului”. (ILIE OANA — Petrolul)

CEA MAI POTRIVITĂ PERIOADĂ DE ODIHNĂ

„Consider trei săptămîni din luna iulie (1—20) ca fiind perioada cea mai potrivită pentru o odihnă totală. Pînă atunci și după această dată, echipa va înregistra o curbă descendentă și respectiv ascendentă la efort. În acest scop, după terminarea campionatului vom susține 2—3 jocuri amicale în țară și un joc la 12 iunie cu Szeged. Iar între 20—30 iunie preconizăm un turneu de 3 jocuri în Austria în organizarea clubului Wiener Neustadt. După reve-

SE APROPIE SFÎRȘITUL SEZONULUI, V-AȚI GÎNDIT LA ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII ECHIPELOR ÎN VARĂ?

nirea din concediu, echipa va începe pregătirea pentru noul campionat, iar la 4 august la Arad vom primi vizita echipei Wiener Neustadt”. (N. DUMITRESCU — U.T.A.).

DIFICULTĂȚILE IULIULI

„Consider că e mai bine să dau vacanță elevilor mei imediat după încheierea campionatului. După eforturile depuse pe parcursul a peste trei luni de zile au nevoie de puțină relaxare. Pauza e oarecum fortuită și de faptul că o parte din componenții echipei sînt studenți, avînd de susținut examene la institut. Pregătirile le vom relua în jurul datei de 1 iulie, desfășurîndu-se ascendent pînă la începutul viitorului campionat. Este una dintre variante. A doua? Intenționăm să întreprindem un turneu în Africa (Congo-Kinshasa). Dacă această deplasare va avea loc (în perioada 15 iunie — 15 iulie), înseamnă că va trebui să ne planificăm în alt mod timpul pe care îl vom mai avea la dispoziție pînă la 11 august”. (ȘT. COLDUM-Jiul).

DILEMĂ LA PITEȘTENI

„Perioada de vară a echipei noastre va fi esalonată în funcție de efectuarea sau nu a unui turneu pe care echipa F.C.Argeș intenționează să-l efectueze peste hotare. Bineînțeles că din această cauză nu vă pot spune decît că sîntem în așteptarea hotărîrii federației întrucît, după cum se

pare, avem contracandidați puțernici printre unele echipe bucureștene. Am vrea totuși să se țină cont de comportarea echipei noastre în acest campionat.

Deci, dacă vom efectua turneul, preconizat pentru a doua jumătate a lunii iunie, vom da concediu jucătorilor în iulie. Iar dacă în cele din urmă, nu vom putea efectua nici un turneu peste hotare în perioada de vară, după o scurtă etapă de tranziție (efort descrescend) vom acorda echipei un concediu, absolut necesar de altfel”. (I. BALANESCU — F.C. Argeș).

DOUĂ ALTERNATIVE LA STEAUA

„Steaua nu și-a prevăzut nimic deosebit pentru vară. În mod normal, după ultima etapă de campionat (9 iunie) toată lumea va primi vacanță. O vacanță pînă la 1 iulie. În acest timp toți fotbalistii noștri își vor face concediul de odihnă, fiecare după recomandarea medicului. Reluarea antrenamentelor este stabilită la 1 iulie și numai cu o parte din lot pentru că pe jucătorii susceptibili de selecționare în lotul național, federația are de gînd să-i cheme la o pregătire centralizată. În programul nostru, pentru ultima

săptămînă din iulie și prima din august este prevăzut un turneu peste hotare, probabil în R. F. a Germaniei sau Belgia. Tratatulele sînt în curs.

Mai există încă o posibilitate. După cum s-a anunțat, o echipă românească urmează să efectueze un turneu în America de Nord. Dacă aceasta va fi Steaua, tot ceea ce v-am spus va cădea. Nimeni nu va primi vacanță și, mai mult, va trebui să ne pregătăm ca în plin campionat”. (ȘT. COVACI — Steaua).

VACANȚĂ — DA, DAR ÎN COMUN...

„Consider ideală o vacanță de circa trei săptămîni. Toate echipele de club recunoscute pe plan mondial, oferă posibilitatea relaxării totale a jucătorilor eliberîndu-i de orice activitate fotbalistică, printr-o vacanță cu o durată de patru săptămîni. Greșita mentalitate a tuturor jucătorilor noștri divizionari transformă această vacanță în cu totul altceva... și cînd relau pregătirile sînt mai oboștiți de cum au plecat. Datorită acestui lucru, cu jucătorii noștri vom organiza o vacanță în comun, astfel putîndu-se păstra caracterul odihnii active. Bineînțeles, tot în această perioadă jucătorii vor suferi diverse accidente, vor urma tratamentele recomandate de medic. Nu e mai puțin adevărat că în lunile de vară, majoritatea jucătorilor noștri fiind studenți vor trebui să rămîna în localitate pentru a susține examene, aceasta neoferîndu-ne posibilitatea ca întreg lotul să urmeze același program”. (R. COSMOC — „U” Craiova).

EXAMENE, EXAMENE ȘI PRACTICĂ

„Nu știu mai nimic acum despre perioada de vară. Sau mai bine zis, știu că în curînd o să am multă bătaie de cap cu promisiunile acestora succesive ale mele: „bobocii” care-și pregătesc examenul de admitere în facultăți, studenții cu examenele de an și practica... Oricum însă, în ultima săptămînă a lunii iunie și prima din iulie, băieții vor pleca în taberele studențești de la mare.

Nu am nici un proiect de turnee peste hotare și nici cel puțin vreo promisiune pentru un meci internațional la Cluj în perioada de vară. Propunerile noastre de a invita citeva echipe străine n-au găsit răspuns favorabil la federație, care nici măcar nu ne-a oferit alte alternative. F.R.F. nu mișcă nici un deget pentru echipele provinciale”. (C. TEAȘCA — „U” Cluj).

desprindem din toate aceste intenții? În primul rînd... părerea cvasi-unanimă a jucătorilor au nevoie de o vacanță totală după încheierea sezonului competițional oficial. Sîntem de aceeași părere. Campionatul nostru, chiar dacă nu este de duritatea altor competiții similare de peste hotare, totuși supune — la oală — cu jocurile de cupă și cele amicale cu adversari indigeni sau străini — la eforturi destul de mari, care duc la un grad pronunțat de uzură fizică și nervoasă. Aceasta face absolut necesară acordarea concediului de odihnă completă la care au dreptul jucătorii. Se pune însă o problemă, a cărei rezolvare depinde mai puțin de antrenori și mai mult de jucători: aceea a folosirii raționale, cu respectarea principiilor de viață sportivă a vacanței și nu transformarea ei, după cum foarte bine remarcă R. Cosmoc, într-un prilej de abateri de la regimul de viață obligatoriu pentru un sportiv fruntaș. Aici, jucătorii trebuie să dea dovadă de fermitate, de conștiință față de propriile interese și — mai ales — față de interesele superioare ale fotbalului românesc.

În ce privește organizarea activității dintre campionate, firește că ea diferă de la club la club, după specificul și posibilitățile fiecăruia. Și este normal să fie așa. Trebuie să atragem însă atenția asupra faptului că oricît de diferit sau de variat va fi programul, acesta trebuie să țină seama — și aici intervine rolul antrenorilor — la atingerea unei forme complete la începerea noului campionat. De asemenea, sîntem de părere că federația trebuie să sprijine mai eficient cluburile în realizarea unor jocuri internaționale, utile în completarea pregătirii, atunci cînd sînt folosite ca atare.

CIT MAI MULTE MECIURI!

„Optez pentru un campionat primăvară — toamnă. Perioada de intrerupere n-ar trebui făcută decît iarna. Atîta timp cît terenurile permit, trebuie jucat fotbal. În condițiile în care intervine pauza din timpul verii, fidel credinței că fotbalul se învîrte prin fotbal, nu voi acorda concediu echipei Farul, ce va fi angrenată în cit mai multe meciuri de turneu. Anul acesta, între 16 iunie și 1 iulie, se preconizează turnee internaționale la Constanța. Este și un prilej pentru jucătorii tineri, neodați, să se manifeste în meciuri amicale, adică într-un climat mai prietenos”. (V. MĂRDĂRESCU-Farul).

CU SAU FĂRĂ BARAJ

„La noi, la Progresul, chestiunea cu programul de vară, e foarte incertă. În sensul că există două posibilități: un program în funcție de baraj și altul... fără! Noi însă sîntem optimiști și... am ales programul de vară fără baraj de care sperăm să scăpăm. „Orarul” nostru este însă în

(Continuare în pag. a 5-a)

NU MAI ESTE DAN COE RECUPERABIL PENTRU RAPID ȘI ECHIPA NAȚIONALĂ?

Săptămîna viitoare se vor împlini două luni de cînd cunoscutul fotbalist Dan Coe nu mai apare în formația Rapidului și, firește, nici în totu reprezentativ sau în echipa națională. Ultima lui prezență în formația campioană a țării a fost în ziua de 3 aprilie, la Pitești, în meciul de Cupă dintre Rapid și Universitatea Craiova cîștigat de Rapid cu 3—0. Atunci Dan a înscris unul din goluri, dar s-a și accidentat în urma unei întîinderi musculare. De la

acea dată Dan nu a mai îmbrăcat tricoul cu nr. 3 al echipei Rapid.

Supporterii giuleșteni și-au pus primul întrebarea de ce nu mai joacă Dan Coe. A trecut suficient timp pentru ca Dan să se însănătoșească. De ce nu se antrenează măcar? Cînd aceștia s-au interesat mai îndeaproape au aflat de diferențe între jucător, antrenor și club. Care sînt motivele reale? Tot felul de presupuneri. Dar iată că de Dan Coe nu se in-

teresează numai simpatizanții Rapidului ci și mulți iubitori ai fotbalului din țară.

Zilele trecute, o scrisoare a unui cititor, contrariat în mod vădit, ne înconștința că l-a văzut pe Dan Coe antrenîndu-se în fiecare seară pe alei dosnice ale parcului Herăstrău, ferindu-se de priviri indiscrete. Cititorul a avut dreptate. L-am găsit luni pe Dan la antrenament la șosca, ceva mai deverece ca de obicei, cîci seara avea bilete la fîmul „Căderea imperiului roman”.

Cînd ne-a văzut, pe mine și pe fotoreporter, a rămas foarte surprins. „Flagrantul delict” era însă evident, întrebările cvenite au urmat, dar convorbirea noastră n-a putut avea loc. Era grăbit, așteptat de soție și de... Sophia Loren.

Și Dan m-a primit a doua zi, acasă.

tate sub variate versiuni. Pe cea adevărată nu o cunosc și vreau s-o aflu de la tine. De aceea fac apel la sinceritatea și corectitudinea ta, de care nu m-am îndoit încă.

— Chiar mă gîndeam că ziariștii m-au uitat de tot. Acum două săptămîni a venit la mine un gazetar sportiv. Am stat îndelung de vorbă. I-am relatat tot ceea ce am să vă spun și dv., dar după cîteva zile mi-a telefonat, scuzîndu-se că nu poate să publice interviul din cauză că problemele sînt delicate privind antrenorul și clubul meu.

PĂREREA JUCĂTORULUI — AȘTEPTĂM RĂSPUNSUL CLUBULUI

Vă rog să nu vă surprindă intimitatea discuției. Îl știu pe Dan de la primii pași în viață și în fotbal, autorul acestor rînduri fiind din aceeași generație de sport cu a tatălui său. Deci...

— Dane, cititorii revistei „Fotbal” așteaptă de la tine o destăinuire sinceră. Ei te îndrăgesc, conflictul tău cu antrenorul Valentin Stănescu și cu clubul sînt comen-

— Revista „Fotbal” îți va publica totuși părerile, deoarece redacția noastră socotește că acest „caz Dan Coe” depășește granițele clubului Rapid, fiind vorba de un „bun sportiv național”. Astfel, toți iubitorii fotbalului își pun întrebarea dacă

Aurel C. NEAGU

(Continuare în pag. 12-a)

Dan Coe în antrenament solitar în Parcul Herăstrău

STEAGUL ROȘU - JUUL 3-2 (3-0)

Au marcat: Gane (min. 13), Ardeleanu (min. 20 și 25) și Goleac (min. 63 și 80).

Spectatori: circa 6.000.

STEAGUL ROȘU: Adamache 8 — Ivănescu 6, Jenei 6, Campo 5 (min. 40: Cadar 4), Rusu 5 — Pescaru 5, Alecu 8 — Necula 8, Gane 9, Ardeleanu 8, Gyorfi 7.

JUUL: Zamfir 8 — Talpai 6, Georgevici 5, Stoker 5, Tonca 5 — Oct. Popescu 7, Sandu 8 — Peronescu 7, Ionescu 5 (min. 64: Goleac 9), Libardi 8, Naldin 7.

ARBITRU: Zaharia Drăghici (Constanța) 10.

LA TINERET: 0-0.

Linii de atac violente...

Cinci minute de tatonare. Doar atât. Apoi nori grei se abat asupra careului minierilor, declanșând o furtună de o rară violență la poarta lor. Fazele se succed cu repeziciune, ca de la un pupitru de comandă nevazut; Gane, dirijează atacul echipei sale, distribuind cu larghețe baloane excelente lui Necula, Ardeleanu, Gyorfi și chiar Alecu, trimis de același Gane pe culoarele dintre uriașii Stoker, Georgevici și Talpai. Concluzie firească: golurile cad unul după altul, la intervale scurte de timp. În min. 13, la o minge trimisă „acasă” de Octavian Popescu, Gane interceptează, ridică balonul peste Zamfir, minge din pămint sare în bara transversală, intrând în poartă; min. 20, centrare Necula, reluare cu capul a lui Ardeleanu; min. 25, la un șut din afara careului, Gane deviază cu capul spre același Ardeleanu care reia în plasă din apropiere după ce execută o piruetă de balerină. Spectatorii întrevăd o copioasă revanșă la un neuitat scor de la Petroșeni. Numai că... lovit, Campoliese din teren (il înlocuiește Cadar), Gane nu-și mai vede coechipierii, Alecu se retrage în apropierea lui Jenei, Pescaru e complet depășit (echipa pare ruptă în două) și Jital lese la atac. În min. 44 Libardi sutează razant cu bara. Este semnalul trezirii echipei lui Coidum, care, după pauză, preia inițiativa, atacind lucid și deci, periculos. În aceste 45 de minute, Libardi joacă de nota 10 (întocmai ca Gane în prima repriză), dar Octavian Popescu, Peronescu și mai ales Naldin ratează ocazii clare. Nu-l va imita însă debutantul Goleac care pasează de două ori (min. 63 și 80) mingea lângă bara stângă a porții lui Adamache. Putinele contraatacuri brașovene (prin Gyorfi) sînt oprite, departe de poartă, de Georgevici și Talpai printr-o foarte spectaculoasă... placă rugbistică. Ultimele minute se joacă în carul stegarilor, complet depășit din punct de vedere fizic. (L. D.).

FARUL - U.T.A. 2-2 (0-0)

Au marcat: Lereter (min. 49) și Domide (min. 76), Kalló (min. 86) și Sasu (min. 88).

Timp răcoros, teren alunecos, spectatori: 12.000.

FARUL: Uțu 6 — Pleșa 8, Tilvescu 6, Mareș 6, Dumbrăv 7 — Antonescu 8, Koszka 7 — Sasu 7 (min. 46: Ologu 6), Manolache 7 (min. 46: Sasu), Tufan 8, Kalló 6.

U.T.A.: Gornea 9 — Bîrău 7, Bakoș 8, Pojoni 8, Czako 8 — Petescu 8, Lereter 9 — Schiopu 7, (min. 82: Mot), Axente 6, Domide 8, Fl. Dumitrescu 7.

ARBITRU: V. Pădureanu (București) 7.

LA TINERET: 0-2 (0-1)

4 minute agonie, 4 minute extaz

Litoralul a fost o gazdă morocănoasă pentru spiridușii lui Coco Dumitrescu! O ploale repezită și rece a udat din belșug terenul înainte de joc, împovărînd combatanții cu exigențe suplimentare. Mai robuști, constanțenii au realizat mai repede acomodarea, dînd în joc un sens ofensiv superiorității lor fizice. Canalizat mai mult pe partea dreaptă, lui Sasu i-a revenit sarcina să destrame apărarea adversă și să-l învingă eventual pe Gornea. Manolache era pregătit să-l dea o mîna de ajutor, dar acțiunile lor, după numai șase minute și-au pierdut din inventivitate și din forță. Treptat, egalonul „de percuție” s-a deplasat spre zona centrală, unde Antonescu n-a ezitat nici o clipă să-și prelungească prin șut buna sa activitate de mijlocas. Pe cel din minutul 10 Gornea i-a întîmpinat bine plasat, dar 6 și 14 năuute mai tîrziu, Antonescu a recidivat. Prima dată mingea a ocolit de puțin bara, iar a doua oară, lovită năpraznic de la 18 metri, s-a întîlnit cu ea, la vinclu. Arădenii munceau spornic în acest timp pentru un meci nul, trimîndu-i pe Domide și Fl. Dumitrescu în scurte misiuni de recunoaștere. Dar după pauză, U.T.A. a renunțat subit la tactica de expectativă și înaintașii săi s-au transformat spectaculos din „cercetași” timizi în luptători decisi și întreprinzători. Semnalul de atac l-a dat Lereter în minutul 49, marcînd cu capul într-o lovitură liberă executată de Czako. Al doilea gol vine mai tîrziu (min. 76), dar firese, cînd Domide a intrat literalmente cu mingea în poartă de 0-2 și după o penalizare nesancționată de arbitru (în min. 82 Fl. Dumitrescu fusese faultat în careu), resemnarea plutea peste stadionul „1 Mai”. Tufan și Antonescu mai încercau, ce-l drept, vigilența lui Gornea (min. 81, 83, 84), dar nimeni nu s-ar fi încumetat să prezică cele 4 minute finale. Adică minutele cînd Farul a egalat prin Kalló și Sasu, cînd arădenii nu mai erau decît niște pionji immobili și înfricșați, cînd Gornea a rămas singur în fața cu o înaintare regăsită. În patru minute s-a dărmat un zid construit cu sudoare, îndelung și anevoie. Închinate? Nu. O mostră din frumusețile fotbalului. (L. C.).

Răsplata insistenței

Primele minute de joc nu arată nimic deosebit. Abia în min. 9 Alexiu — lansat pe partea dreaptă — centrează paralel cu poarta și Grozea ratează intervenția cu capul; în schimb, lovește mingea cu mina și arbitru acordă henț, pierzîndu-se astfel o mare ocazie de gol. Șase minute mai tîrziu, Opreșan centrează pe jos, fundașii centrali ai oaspeților, plasați greșit, nu pot interveni și Dridea deschide scorul cu un șut de la cîțiva metri de poartă.

Din acest moment, ploștenii nu mai insistă. În schimb, dinamoviștii se văd din ce în ce mai mult în joc, au cîteva acțiuni periculoase la poarta adversă dar Dembrovski (în minutele 29, 31 și 32) ratează bune ocazii, ca și Gh. Ene, de altfel, care în min. 45, de la 3 m, cu poarta goală în față, trage afară: în acest interval, petrolul are o singură ocazie mai clară, dar Dincuță, talonul de Comănescu, trage afară de la 10 m, deși nu-l mai avea în față decît pe portarul Ghiță.

Cea de-a doua repriză debutează cu o bară a lui Dridea, la o lovitură cu capul. Grozea șutează apoi splendid de la 16 m în min. 53, dar Ghiță reține sigur. Iar în min. 77 asistăm la... golul egalizator. Daniel Ene execută o lovitură liberă de la 20 m de poartă, lateral-stînga, mingea trece peste „zidul” defectuos făcut și se oprește în plasă, ca urmare și a intervenției tardive a lui Mihail Ionescu.

Văzîndu-se egalați, petroliștii fac acum totul ca să câștige, dar apărarea oaspeților rezistă tuturor tentațelor adversarilor, care nu-și pot crea decît o singură ocazie de gol în min. 89, ratată succesiv de Dridea și Opreșan. Astfel, insistența dinamoviștilor de-a lungul întregului meci este răsplătită cu un prețios punct. (L. T.).

Fotbal numai pe alocuri

Miza foarte mare a partidei a transformat jocul într-un duel al nervilor, fazele de fotbal fiind foarte rare. Deși gazdele au dominat copios chiar de la început, prima parte a întîlnirii s-a încheiat fără ca cei doi portari să aibă prea mult de lucru, aceasta datorită în special deselor obstrucții de la mijlocul terenului care au anihilat din fașă înjghebarea unor acțiuni în zona de finalizare. În această repriză poate fi remarcată numai perseverența lui Raksi, care a mai reușit el singur să descrețească frunțile spectatorilor prin cîteva incursiuni pe partea stîngă fiind, laolaltă, coordonator, inițiator și realizator. Incisivitatea lui a hărțuit de nenumărate ori apărarea craioveană, dar ce folos căi centrările ideale nu au putut fi fructificate de Lungu (min. 17), Dumitriu III (min. 32) și Siko (min. 42), aceștia ratînd copilărește. După pauză, chiar în primul minut, gazdele reușesc să deschidă scorul în urma unei greșeli a fundașului central Deselnicu care avînd mingea la picior, în loc să o trimită lui Pilcă, a preferat să acorde corner. A executat Raksi, Mureșanu a interceptat, l-a pasat lui Ciutac și acesta, de la 8 m a înscris plasat. Din acest moment, gazdele forțează majorarea scorului. În min. 56 Ciutac ia o acțiune pe cont propriu, pătrunde în și în ultimă instanță vîrînd să recupereze, îl faultează pe fundașul Mihăilescu, cîzînd împreună cu acesta la pămînt. Curios, în schimbul unui fault în favoarea oaspeților, arbitru acordă corner. Între timp, Mihăilescu — nervos — l-a lovit pe Ciutac, fapt pentru care conducătorul jocului l-a eliminat. Deși rămași în 10 oameni, craiovenii reușesc să echilibreze jocul, dar ce folos că fiecare incursiune a lor este oprită de arbitru de linie M. Vasiliu, care semnalizează poziții de ofsaid imaginare. În min. 80 același Raksi inițiază o acțiune de toată frumusețea. După ce dribblează mai mulți adversari, trimite pe partea stîngă la Mureșan. Urmează un șut destul de slab și mingea intră în poartă cu largul concurs al lui Pilcă. (Gh. N.).

A.S.A. Tg. M. - „U” Craiova 2-0 (0-0)

Au marcat: Ciutac (min. 46) și Mureșan (min. 80).

Spectatori: circa 8.000.

A.S.A.: Bay 8 — Sleam 8, Toth 6, Sirbu 7, Chiru 7 — Dumitriu III 6, Ciutac 8 — Lucaci 5 (min. 46: Mureșan 8), Lungu 7, Siko 8, Raksi 9.

UNIVERSITATEA: Pilcă 6 — Mihăilescu 5, Deselnicu 6, Bitlan 7, Deliu 6 — Strimbeanu 7, Ivan 6 — Martinovici 6, M. Popescu 6, Oblemenco 5 (min. 46: Niță 5), Sfirlogea 7.

ARBITRU: N. Cursaru (Ploiești) 5.

LA TINERET: 2-0 (2-0)

„U” Cluj - F.C. ARGEȘ 3-4 (2-1)

Au marcat: Oprea (min. 1 și 16) și Adam (min. 78); Turcan (min. 43 și 48), Dobrin (min. 48) și Radu (min. 50).

Spectatori: 12.000.

UNIVERSITATEA: Moldovan 4 (min. 55: Ringheanu 6) — Crețu 7, Pexa 5, Anca 4, Cîmpeanu 5 — Angelescu 4, Neșu 6, Musteșea 5 — Adam 6, Oprea 7, Coman 5 (min. 56: Barbu 5).

F. C. ARGEȘ: Coman 8 — Ioniță 6, Barbu 8, Olteanu 6, Ivan 7 — Prepurgel 7, Dobrin 8 — Nușu 8, Kraus 8, Turcan 8, Radu 7.

ARBITRU: Al. Pirvu (București) 6 (handicapat, evident, de semnalizările eronate ale tușierului I. Lrăghici).

LA TINERET: 4-0 (3-0).

Clujenii, făcuți K.O. în 7 minute!

Cine ar fi putut prevedea în primul minut de joc, cînd Coman, scotea, stupefiat și nervos, mingea din plasă (lovitură liberă indirectă executată de Cîmpeanu la Oprea și șut pe lîngă „zidul” defectuos alcătuit) evoluția ulterioară a scorului, a meciului? Cu atît mai mult cu cît nesiguranta apărării piteștene, într-o alcătuire înedită în acest meci, facilita șarjele spectaculoase ale clujenilor care atacau pe un front larg, iar scorul devenise în min. 16 2-0 prin cursa solitară a lui Oprea (plecat, însă împreună cu coechipierul său Musteșea, din poziție de ofsaid). Piteștenii joacă acum în apărare 4-4-2, dar Dobrin, neînspirat în prima repriză și Nușu, neacomodat încă cu rolul său de la mijlocul terenului, nu pot lansa decît rareori contraatacuri periculoase (ca în min. 19 și 25, cînd Turcan și Kraus ratează de puțin). Două acțiuni însă, prefigurează infernala repriză secundă: Kraus, deschis în adîncime (min. 29), găsește apărarea clujeană avansată, sprintează lung și îl deschide pe Turcan care înscrie din apropiere, golul fiind însă anulat pe motiv de ofsaid. Faza se repetă în min. 40, Kraus fiind cel oprit acum pentru același motiv. De altfel, întreaga brigadă n-a putut discerne în decursul meciului decît rareori pozițiile de ofsaid. Cu două minute înainte de la pauză Nușu se duce nestîngerit pe extremă, centrează înalt în careu și Turcan înscrie precis cu capul peste Moldovan, leșii defectuos. La reluare clujenii se avîntă cu toată echipa în atac, obținînd două cornere consecutive. În schimb, aspeții, declanșînd două contraatacuri fulgerătoare, schimbă soarta meciului într-un singur minut (48). Primind o pasă de la Kraus (tușierul semnalase o poziție inițială de ofsaid a lui Turcan), Dobrin aflat în plin fuleu, șutează cu boltă, la pămînt: 2-2. Abia repusă la centru, mingea ajunge la Kraus, un sprint caracteristic, pasă la Turcan lăsat complet liber în careu și 3-2! Stupoarea ajunge la paroxism peste două minute, cînd Dobrin executînd „solo”-ul favorit, se debarasează de 3 adversari și-l oferă lui Radu un culoar excelent de șut (tot printre fundașii centrali!), astfel înclt Moldovan, asistat la toată această sarabandă de goluri, scoate mingea din plasă: 4-2! Două mari ocazii de gol ratate de Kraus (min. 57 și 71) sînt ofensiva Argeșului, dînd astfel posibilitatea clujenilor să-și revină din K.O. și în ultimele minute Coman și Barbu treburile să se opună din răspuneri modificării rezultatului, „U” mulțumindu-se doar cu golul lui Adam (min. 78) într-un meci care a avut un rar dramatism și neprevăzut. (P. St.).

PROGRESUL - STEAUA 0-1 (0-1)

Au marcat Voinea (min. 44). Spectatori: 20.000.

PROGRESUL: Mindru 8 — V. Popescu 5 (min. 60: Neacșu), Măndoiu 8, Peteanu 6, Ad. Constantinescu 7 — Neacșu 7 (min. 60: Mirăuță 5), Șoanșher 8 — Oaidă 5, Georgescu 5, Mateianu 6, Stoicescu 5.

STEAUA: Haidu 8 — Sătmăreanu 8, D. Nicolae 8, Hălmăgeanu 8, Rotaru 8 — Jenei 5, Negrea 5 — S. Avram 6, D. Popescu 6, Voinea 7, Tătaru II 8.

ARBITRU: Emil Martin (București) 6.

LA TINERET: 0-2 (0-1)

Meciul prudenței

Cu toate că înaltea meciului de duminică Steaua și Progresul erau despărțite de 10 puncte și de 10 locuri în clasament, pe teren, în înfruntare directă, deși una lupta pentru menținerea seției, iar cealaltă pentru evitarea barajului, diferența de valoare n-a fost aproape de joc sesizabilă. Ba, dacă am socoti după perioadele de dominare, după numărul intrărilor în careu adversarului, echipa Progresul a fost superioară. Cu toate astea, în acest meci al prudenței înainte de orice, Steaua, înfrîmînd tradiția (în ultimele 12 partide de campionat dintre cele două echipe, vancarii au realizat șapte victorii față de numai două ale militarilor) a obținut victoria și și-a menținut intacte șansele la titlu datorită — în special — apărătorilor imediați. Mai mult ca altădată acestia au alcătuit un zid atît de impenetrabil încît, spre sfîrșit, antrenorul Drăgușin cerea elevilor lui să intre cu mingea pînă în careul militarilor pentru a-l... invita pe aceștia la un penalty și a sparge, astfel, „zidul”. Dar nici această stratagemă nu a reușit.

Din cauza prudenței, aflată — de altfel — de ambele echipe, primele 25-30 de minute au fost neinteresante. Formațiile se invitau parcă una pe alta la joc, treceau minute și nu se întîmpla nimic. Doar în min. 9 Voinea, infiltrat pe stînga, trece de V. Popescu și centrează perfect, dar D. Popescu pierde ocazia de a înscrie. Apoi... liniște! Liniște pînă la lovitură de teatru din min. 44 cînd singurul imprudent al acestui meci, Georgescu, dorînd să trimită mingea acasă, i-o pasează lui... VOINEA la picior și șutul acestuia, din colțul careului mic, este fără speranță pentru Mindru și Progresul.

Pauza nu modifică aspectul general al jocului, Simțîndu-se sigură pe picior, Steaua acceptă deliberat dominarea echipei din str. Dr. Stăncovici, dar înaintarea acesteia greșește, greșește... Fie că joacă mingile pe sus, ceea ce convine de minune „stilpilor” din apărarea Stelei, fie că atacanții nu-și sincronizează intențiile (mingile destinate lui Oaidă ajungeau mai întotdeauna afară), sau că nu mai au suflul (Mateianu). Deci, cu toate că a avut suficiente perioade de dominare netă și o ocazie bună de egalare în min. 74, Progresul a părăsit terenul învins, menținînd deschisă lupta pentru evitarea ultimei două locuri și acordînd Stelei încă o opțiune în lupta pentru titlu. (M. T.).

CLASAMENTUL GENERAL

1. STEAUA (1)	24 13 6 5 41—24 32
2. F. C. Argeș (2)	24 13 4 7 38—22 30
3. Dinamo Buc. (3)	23 11 5 7 26—23 27
4. Petrolul (4)	24 12 2 10 26—25 26
5. U.T.A. (5)	24 10 4 10 23—21 24
6. Dinamo Bacău (6)	24 11 2 11 29—35 24
7. Farul (9)	24 9 5 10 34—28 23
8. Rapid (6)	23 9 5 9 29—28 23
9. Jiul (7)	24 10 3 11 33—34 23
10. „U” Cluj (10)	24 9 4 11 30—36 22
11. „U” Craiova (11)	24 10 1 13 26—30 21
12. Progresul (12)	24 6 8 10 22—28 20
13. A.S.A. (13)	24 6 8 10 24—36 20
14. St. roșu (14)	24 7 5 12 18—29 19

ACASA

15 10 1 4 29—15 21
12 9 3 0 26—4 21
14 7 3 4 19—14 17
12 9 2 1 18—6 20
12 7 2 3 11—7 16
12 10 1 1 25—9 21
12 7 4 1 26—11 18
14 7 3 4 22—14 17
12 9 1 2 21—6 19
12 7 2 3 17—12 16
12 10 0 2 22—6 20
15 6 5 4 17—12 17
12 5 4 3 15—13 14
12 7 4 1 16—8 18

DEPLASARE

9 3 5 1 12—9 11
12 4 1 7 12—18 9
9 4 2 3 7—9 10
12 3 0 9 8—19 6
12 3 2 7 12—14 8
12 1 1 10 4—26 3
12 2 1 9 8—17 5
9 2 2 5 7—14 6
12 1 2 9 12—28 4
12 2 2 8 13—24 6
12 0 1 11 4—24 1
9 0 3 6 5—16 3
12 1 4 7 9—23 6
12 0 1 11 2—21 1

Clasamentul golgeterilor

12 goluri: Adam („U” Cluj) — 6 din 11 m.

10 goluri: Dumitriu II (Rapid), Voinea (Steaua)

9 goluri: Oblemenco („U” Craiova) — 1 din 11 m, Iancu (Farul), Libardi (Jiul) — 1 din 11 m.

8 goluri: Dobrin (F.C. Argeș) — 2 din 11 m.

7 goluri: Tarălungă (Progresul), Kraus (F.C. Argeș), Grozea (Petrolul), Kalo (Farul), D. Ene (Dinamo Bacău).

6 goluri: Constantin, Soo, Tătaru II (Steaua), Nușu (F.C. Argeș), Dembrovski (Dinamo Bacău), Naldin (Jiul), Axente (U.T.A.), I. Ionescu (Rapid) — 2 din 11 m, Dumitrac (Dinamo Buc.) — 1 din 11 m, Dridea I (Petrolul) — 1 din 11 m.

5 goluri: Sfirlogea („U” Craiova), Turcan (F.C. Argeș), Tufan (Farul), Dinu (Dinamo Buc.), Dumitriu III (A.S.A.), Oprea („U” Cluj).

4 goluri: Pavlovici (A.S.A.) — 3 din 11 m, Jercan (F.C. Argeș), Peronescu (Jiul), Mateianu (Progresul) — 2 din 11 m, Pescaru — 1 din 11 m, Ardeleanu (St. roșu), Gh. Ene (Dinamo Bacău) — 2 din 11 m, Sorin Avram, D. Popescu (Steaua), Sasu (Farul).

Penultima etapă, la 26 mai

Constanța: FARUL — PROGRESUL București (1-0)

București: STEAUA — UNIVERSITATEA Cluj (2-0)

Pitești: F. C. ARGEȘ — PETROLUL Ploiești (0-1)

Brașov: ST. ROSU — RAPID București (0-1)

București: DINAMO — A.S.A. Tg. Mureș (1-2)

Petroșeni: JUUL — DINAMO Bacău (2-3)

Craiova: UNIVERSITATEA — U.T.A. (0-2)

„VERDICTUL PLĂMÎNILOR“

Comentariile se îndesesc acum, în finalul de campionat, concentrate pe cele două mari verdicte așteptate de la clasamentul final: **CINE VA FI CAMPIONA ȘI CINE VOR FI CELE DOUĂ ECHIPE OBLIGATE SĂ SE ÎNGRIJEASCĂ DE BILETE DE TREN ȘI DE ASIGURAREA HOTELULUI PENTRU ORAȘUL BARAJULUI?** E o rigoare, impusă și celor ce participă, prin arma scrisului, la întrecerea așa de populară, de dătare de bucurii sau de decepții, care rămâne Divizia A.

„Părțile” implicate în „procesul-campionat” așteaptă întâlnirea cu ultimii adversari: Steaua — pe plina de temperament Universitatea Cluj, pusă pe jărat acum de neașteptatul eșec din fața lui F. C. Argeș — și pe Petrolul — o veritabilă necunoscută pentru ceea ce va reprezenta, ca dispoziție de joc și siguranță a apărării în ziua ultimă a campionatului, 9 iunie. F.C. Argeș — mai întâi tot cu echipa lui Oană, pe stadionul din preajma pădurii din Trivale și apoi, în Capitală, când va încruși lăncile cu Progresul, formație împinsă spre sprintul ultimei răsufări de amenințarea barajului.

Iată și grupul codașelor — de patru, zicem acum, înaintea penultimei etape („U” Craiova, Progresul, A.S.A. Tg. Mureș, Steagul roșu) — de cinci sau șase chiar — posibil — după repercutarea în clasament a rezultatelor de duminică; angajate în hora nervilor, în calcule și... suspiciuni pentru meciurile rivalelor directe în compania unor adversari neimplicați în procesul barajului, ele ar dori să se vadă la 9 iunie, seara, pe oricare dintre locurile clasamentului, numai pe 13 sau 14, nu.

În aceste decoruri pregătite, de obicei, pentru finalul campionatelor, ediția 1967—68 va păși afiș stagiunii fotbalistice, intrând în arhivele F.R.F. și în amintirea suporterilor — fericiți sau decepționați — ca o întrecere care a avut neașteptate resurse de a readuce interesul asupra ei, tocmai când toți credeam că lucrurile vor intra pe făgașul plictiseli sau anonimatului. Interesant rămâne faptul că aceste reveniri s-au efectuat cu personaje destul de puține, mai ales în privința luptei pentru titlu și, totuși, volumul de pasiune și de comentarii nu s-a diminuat deloc. Rămâne să vedem acum căderea cortinei...

Dar, înainte ca ea să se producă, să stăruim asupra unui element în general puțin pomenit, poate și neglijat în comentarii. Anume că o importanță determinantă în susținerea cu brio sau fără strălucire a finalului o reprezintă rezistența echipelor. Campionatul rămâne, înainte de orice, o probă de regularitate și durată, în care „forța plămînilor” este determinantă. Siguranța cu care o aspirantă la titlu poate respinge, prin buna sa pregătire fizică, asaltul altor colege, dornice să-și orneze palmarul cu o victorie în fața viitorului campion, se traduce prin fortificarea poziției de lider; sau, în sens invers, oboseala îi trage de sub picioare un teren pe care l-ai cîștigat cu greu.

Într-o discuție cu Ozon, acesta remarcă: „Nu credeți că reușita multora dintre jocurile etapei de duminică trecută trebuie căutată și în pauza intervenită în campionat, în zilele de recigare a respirației de care au beneficiat echipele? Eu cred că da. De altfel consider că marea problemă a realizării unui campion uniform și acceptabil ca valoare tehnică este indisolubil legată de posibilitatea adaptării jucătorilor noștri la efortul pretins de campionat, în sensul total al cuvîntului. Marea majoritate a echipelor noastre nu atacă etapă de etapă, campionatul, printr-o forță de angajare totală ci — prin menajări sau scăderi — fac ca întrecerea să aibă momentele de slabă calitate care aduc nemulțumiri în comentarii sau tribune. La soluționarea acestui veritabil nod gordian al fotbalului nostru — din care nu trebuie omise obligațiile pentru jocurile internaționale — pot concura pe de o parte apariția noilor serii de jucători care au beneficiat de o pregătire fizică timpurie iar pe de alta, pentru seria actuală, de fotbaliști, seriozitatea pregătirii, mereu amintită, dar și mai puțin pomenită știința a dozării eforturilor, așa cum unui maratonist i se pretinde nu numai pentru a termina cursa, dar și pentru a realiza o performanță cit mai bună. Rămâne să vedem în cele două sprinturi — de duminică și de la 9 iunie — posibilitatea de a pune în practică proiectele ultimelor ore, în forța plămînilor echipelor noastre, fiindcă luciditatea lor va depinde sută la sută și de rezervele de oxigen, la propriu și la figurat, de care dispun.

Eftimie IONESCU

BUCUREȘTENII ÎNTRE EI...

Întîlnirile interbucureștene din cadrul campionatului divizionar își păstrează intact interesul printre amatorii de fotbal, chiar dacă aceștia nu sînt din Capitală. Există o rivalitate deosebită între reprezentanții Bucureștiului și din „ciocnirile” lor au rezultat mai întotdeauna spectacole pasionante și de calitate. Fiecare a căutat să ocupe un loc mai bun în clasament și nu de puține ori tocmai această întrecere a desemnat și echipa campioană.

Este și motivul pentru care paralel cu tabela de clasificare a campionatului se alcătuiește și un clasament, neoficial, al echipelor bucureștene, în baza rezultatelor dintre ele.

DINAMO—VIRTUAL PE PRIMUL LOC. În ediția actuală situația se prezintă astfel, după etapa de duminică:

1. DINAMO	5 3 1 1 7—4 7
2. Steaua	6 3 1 2 6—6 7
3. Rapid	5 1 2 2 6—7 4
4. Progresul	6 0 4 2 3—5 4

Cum se vede, cele mai multe șanse la primul loc le are Dinamo, care ar putea fi întrecut doar de Steaua, și atunci numai la golaveraj, presupunînd că ar pierde restanța cu Rapid la mai mult de 8 goluri diferență, ceea ce este greu de realizat. Deci, Dinamo este virtual cîștigător al campionatului, neoficial, bucureștean pe anul în curs.

CELE MAI MULTE VICTORII: STEAUA. În ultimele 12 campionate (inclusiv cel actual) Steaua a cucerit de cele mai multe ori primul loc — de 5 ori. Rapid a cunoscut această satisfacție de 4 ori, iar Dinamo de 3 ori:

Steaua în 1956, 1957—58, 1958—59, 1959—60 și 1962—63

Rapid în 1960—61, 1961—62, 1965—66 și 1966—67

Dinamo în 1963—64, 1964—65 și, probabil, în 1967—68

În schimb, Progresul (absent doar în 1965—66, cînd juca la „B”) nu a reușit niciodată în acești 12 ani să ajungă pe primul loc. Cea mai bună performanță a sa a fost cucerirea locului 2 în 1957—58 și 1963—64.

„CAMPIONA ABSOLUTĂ”—DINAMO. Totalizînd clasamentele interbucureștene din 1956 și pînă astăzi, rezultă că Dinamo conduce la o diferență de 6 puncte față de Rapid:

1. DINAMO	69 32 16 21 114—84 80
2. Rapid	69 28 18 23 102—101 74
3. Steaua	70 24 19 27 108—106 67
4. Progresul	66 16 21 29 81—114 53

Deci, o dominație dinamovistă, datorită și faptului că a ocupat de 4 ori locul 2 și de 5 ori locul 3, pe lîngă cele 3 locuri 1, față de Rapid (3 locuri 2 și 3 locuri 3) și Steaua (3 locuri 2 și 1 loc 3).

V-AȚI GÎNDIT LA ORGANIZAREA VACANȚEI?

(Urmare din pag. 3)

funcție și de „Cupa României”, fiind calificați în semifinale. Dacă ajungem în finală, care se va disputa la 16 iunie, a doua zi echipa va luat vacanță timp de două săptămîni; dacă însă nu ne calificăm, vacanța va începe a doua zi după semifinale, adică la 13 iunie. În orice caz, reluarea activității este prevăzută pentru 2 iulie. Vom începe, ca de obicei, cu pregătirea fizică generală pe care vrem s-o facem la munte pînă la 14 iulie. Următoarele 10 zile le vom petrece în București; între 24 iulie — 2 august dorim să întreprindem un turneu în străinătate. (C. DRĂGUȘIN — Progresul).

ODIHNA ACTIVĂ LA MUREȘENI

„Nu încapă îndoială că vacanța jucătorilor este ultra-necesară pentru a reveni la pregătire cu forțe noi. Caracterul vacanței va fi acela al odihnei active, prin efectuarea unor jocuri complementare. Tot în această perioadă jucătorii accidentați vor urma diverse tratamente medicale în vederea recuperării lor. După această perioadă de vacanță care va dura două, trei săptămîni și va avea un caracter relaxator, vom relua pregătirile pentru ca

la sfîrșitul lunii iulie să putem efectua un turneu în străinătate. Aceasta fiind în funcție de posibilitățile conducerii de a perfectă cîteva jocuri peste hotare”. (T. BONE — A.S.A.).

TOTUL DUPĂ CAMPIONAT SAU BARAJ

„Vă rog să mă credeți, nici nu mă gîndesc la ce va fi pe vară. Deocamdată trebuie să muncim mult, enorm de mult, și cînd

spun asta îi am în vedere mai ales pe jucători. Ne concentrăm atenția asupra ultimelor două partide din campionat și la ceea ce ne va aștepta după aceea: barajul. Nu va fi ușor, dar nici nu vom dezarma. Am mare încredere în băieți. Apoi, în funcție de rezultatele pe care le vom obține, vom întocmi și un plan al pregătirilor echipei pe perioada premergătoare viitorului campionat”. (S. PLOEȘTEANU — St. roșu).

CONFIDENȚE... CONFIDENȚE...

● Ușu, portarul Farului: „Cred că mă aflu în fața ultimelor două meciuri din activitatea mea. Intenționez să revin în București dar nu vreau să mă despart cu una, cu două, de terenul de fotbal. Doresc să devin un bun arbitru”.

● La sfîrșitul meciului A.S.A. Tg. Mureș — Universitatea Craiova, spectatorii mureșeni au aprins torțe. Ca o licărire a speranței evitării barajului...

● Inimosul ispravnic al echipei de fotbal A.S.A. Tg. Mureș, este fostul campion de box, Vasile Tiță.

● În meciul cu A.S.A. Tg. Mureș, Obienenco, speranța atacului craio-

vean, a suferit o întindere de ligamente, la genunchi, care îl va ține pe tușă cel puțin pînă la sfîrșitul actualului campionat.

● Doi fericiți în tabăra argeșenilor după meciul de la Cluj: Turcan — reîntrirea sa în prima formație, după o lungă perioadă ca rezervă, coincide cu goluri prețioase, unul cu Steaua și două la Cluj; Radu — primul său gol din acest campionat!

● Mașina piteștenilor s-a urnit cu greu din mulțimea doritorilor de autografe, deși ploaia persistent la Cluj. Cine vorbea despre exclusivismul galeriei clujene?

ÎNTRE GRIPĂ,

FOTBAL ȘI BALET

de NEAGU RADULESCU

Deși o gripă tirzie și cam afurisită îmi tot dădea tircoale stricîndu-mi buna dispoziție și renumele de prompt umorist în replică, n-am rezistat.

Deci, ducîndu-mi gripa în spinare, sgîlții de vreo patruzeci de grade, cu mașină proprie, pe jos, ca înlanțușii la manevre, sau călare pe antena unui troleu, hai și eu, în grabă mare, ștergîndu-mi sudoarea și năduful, să aplaud Steaua—Progresul!

Primii, în fruntea clasamentului, la etaj, băieții de la bancă facînd cu aspiratorul curățenie printre codași. Formal, adică pe hirtie — o întîlnire disputată între extremitățile fotbalului autohton.

Iertăți-mă însă, dragii mei redactori șefi, draga mea revistă și dragii noștri susținători, „stelști” sau „progresiști”, dar am regretat că zelosul meu neastimpăr m-a condus spre numitul stadion.

Să fi fost gripa de vină?

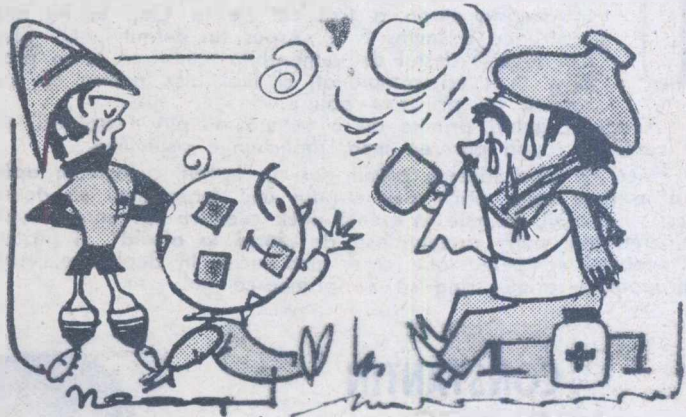
Nu! Categorie, nu! A fost pur și simplu numai jocul de vină. Desigur, uneori e cazul să ne mai îmbătăm și cu apă chioară căci prea îl iubim pe acest prislea al nostru. Îi mai ier-tăm greșelile, gafele și infatuările. Dar nu este admisibil ca în nouăzeci de minute de joc, în care se întîlnesc două reprezentante ale fotbalului bucureștean — să nu ni se ofere cîteva scîlpiri de subtilitate fotbalistică. Măcar alt.

Cine o fi de vină de această lincezeală care domnește totuși, pe stadioane.

Antrenorii? Poate nepricepuși și nevolnici!

E admisibil, ca în 1968, după cincizeci de ani de fotbal să nu știm să executăm și să speculăm o lovitură de corner, transformînd-o, în genere, într-o biată pasă oarecare la vecin?

Amintiți-vă ce goluri din cornere am văzut cei care am admirat și alte meciuri, nu numai pe cele din actuala Divizie A. Jucătorii să fie de vină?

Au prea mult plumb în picioare, nu sînt multumiți, le lipsește ceva, a dispărut entuziasmul tinereții și al dragostei de club?

Gripa mea să fi fost de vină că meciul mi s-a părut alit de anost? Nu cred.

Întîmplător am plecat de la stadion cu un grup de tineri Revoltați și ei. Ei, care în genere sînt mai puțin pretențioși decît vîrstnicii, chiar la fotbal. Erau valerini la operă și operetă. Deci tot sportivi, și pe deasupra și oameni cu oarecare preocupări de artă.

— Noi — se spovedea unul cu năduf — am urmat nouă ani o școală de specialitate. Și liceu și exerciții grele, zi de zi, de coregrafie. Va să zică și carte și muncă fizică la toată. După ce am terminat școala, foarte grea, vă rog să ne credeți, am fost angajați, unii la operă, alții la operetă, alții la estradă. Alții în provincie. Fiecare cu pila și cu sfinții lui, căci talentul یره pe alt plan... De patru ani de zile topăim deci în fiecare dimineața repelițiile și exercițiile obligatorii. Seara, bineînțeles, spectacole. Ca efort fizic, echivalent cu două trei meciuri de fotbal pe zi. Bașca simbăta, duminica și sărbătorile cînd avem cîte trei spectacole.

Deși am învățat carte și topăim și noi, de atîția ani, seară de seară, așteptînd să îmbătrînim în meserie, doar, doar ne va remarca cineva — cine, în afară de al de sus? — nici unul din generația noastră nu poate fi considerat un răsfațat. Ziarele aproape că nici nu pomenesc de noi. Ne mulțumim doar cu „Memento”. Pe cînd în fotbal, la 18 ani, poți deveni vedetă într-o după amiază, ziarele și revistele scriu cu nemilulă. pozele se țin lanț și o poți ține așa pînă la 30—35 de ani. Ba în A, ba în B, ba în C, ba antrenor, ba supervisor, ba arbitru, ba maseur, ba chibîț pe lîngă un președinte cu inimă bună.

De ce n-avem deseori fotbal de calitate? Fîndcă, nu redefi, majoritatea jucătorilor sînt blazați. Siguri pe ei și pe trebușoara lor. Merge fotbalul și așa? Merge!

Cum să observe băieții atunci, că viața nu e alit de roză și ușoară cum le suride lor, fotbaliștilor, de pe gazon.

E totuși pușintel mai grea. De aceea, pentru minunata binecuvîntare, de a fi fotbaliști, au trebuit să se obosească și ei mai mult și să dăruiască spectatorilor și cluburilor cărora aparțin mai mult din absconsul lor talent și suflet.

● Un nelipsit al meciurilor de fotbal, dar nu privite numai din tribuna, ci trăite și în intimitatea lor: maestrul emerit al sportului Gheorghe Viziru.

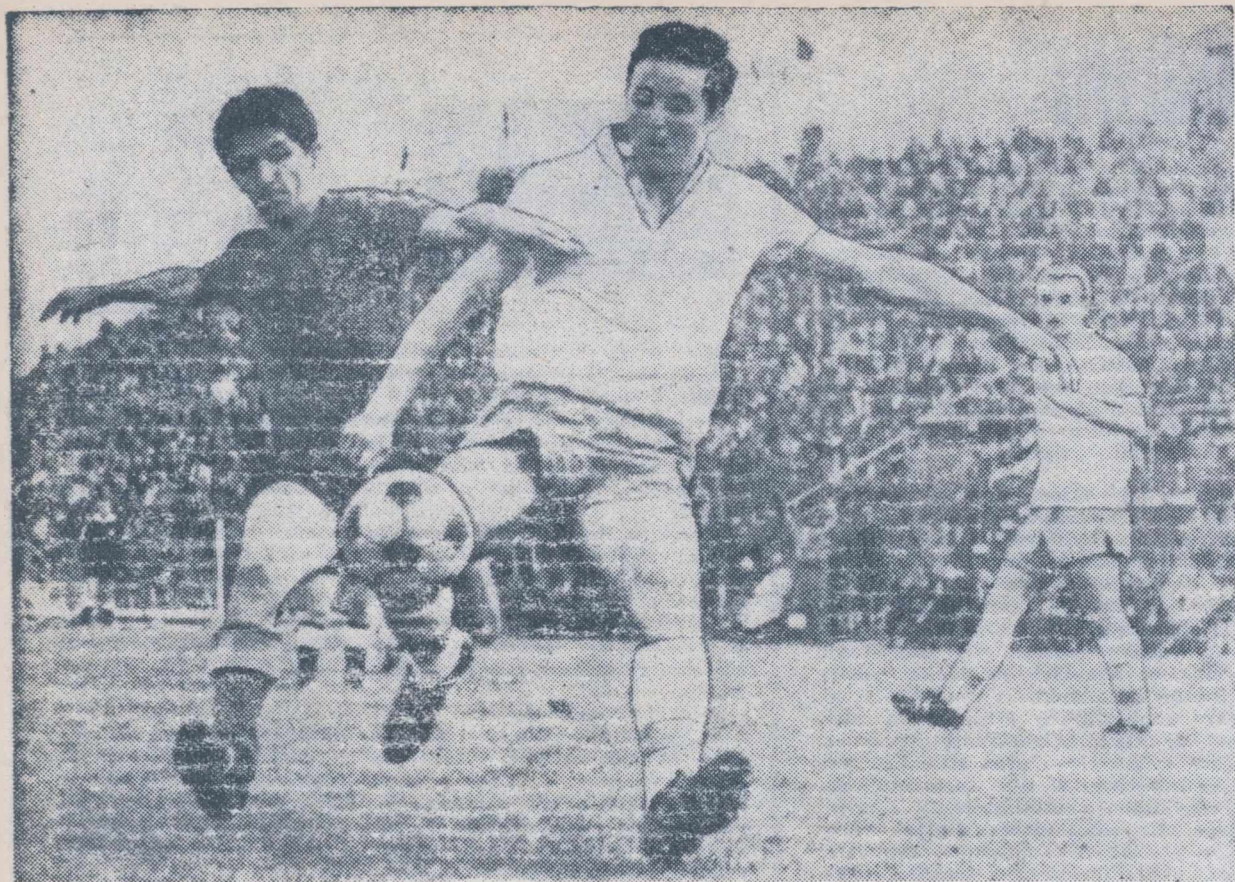
● De altfel, între fotbal și tenis există, pe planul sportivilor de renume, o mai veche afinitate (vezi cazul fraților Năstase, al lui Tiriac și chiar al lui Viziru). Duminică, la meciul Steaua — Progresul, cunoscutul nostru fost campion era în mare încreștură: sigur că dorea ca clubul său, Steaua, să învingă. Dar nu-i era indiferentă nici situația Progresului, club de care este, de asemenea, legat prin leagănul tenisului, situat în parcul din dr. Stălcovici.

● Frații Tătaru în centrul atenției. Cel mare, Nicolae, a reușit victoria în deschidere, ca antrenor al echipei de tineret-rezerve a Stelei. Cel mic, Gheorghe, a reușit cîteva ac-

țiuni spectaculoase. Deci prilej de bucurie duminică seara, în familia Tătaru...

● Un debutant în partida de la Brașov: Constantin Goleac, 23 de ani, venit la Jiul de la Bere Rahova București. După opt goluri marcate la echipa de tineret, sosisse vremea lansării lui în prima formație. Coidum n-a ezitat. Rezultatul: două goluri înscrise în poarta lui Adamache. Și, la un moment dat, Goleac a vrut să se lase de fotbal!!

● Sase mil de spectatori așteaptă tăcuți apariția pe teren a stegarilor. Iată-i: Necula, Gane, Jenel, Pescaru, Ivănescu... În urma lor, abătut, Silviu Ploșteanu. Șase mil de oameni aplaudă în picioare. Totuși, nici urmă de zîmbet pe chipul celui al cărui nume se suprapune, de aproape 20 de ani peste fotbalul brașovean...

TG. MUREȘ: Luptă pentru balon între Mihăilescu („U” Craiova) și Ciutac (A.S.A.)

Foto: S. BRASOVEANU

Unul dintre rezultatele care m-au surprins cel mai mult în această etapă a fost cel de la Cluj. Și nu atât pentru că a invins F. C. Argeș (în definitiv, „U” Cluj s-a dovedit destul de vulnerabilă, chiar pe teren propriu, în acest campionat) ci mai ales pentru că localnicii au primit 4 goluri.

Aceste 4 goluri primite de o echipă adeptă a apărării în linie confirmă, după părerea mea, defecțiunile sistemului.

Încă de când făceam primii pași în fotbal, cunoașteam **apărarea în linie** care, oricât s-ar strădui unii teoreticieni să dovedească contrariul, nu este în esență decât ceea ce se cunoaște sub denumirea mai puțin pretentioasă de „jocul la ofsaid”. Il practicau de obicei echipele slabe care, când jucau în deplasare, erau preocupate în primul rînd să nu primească gol.

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

DESPRE APĂRAREA ÎN LINIE ȘI SISTEME DE JOC

Mi se pare că e un sistem de joc nespectaculos și neeficace. De ce?

Mai întâi pentru că întrerupe mereu acțiunile, fragmentează mereu jocul. În al doilea rînd, acest joc la ofsaid (sau, dacă vreți, apărarea în linie) pretinde apărătorilor niște calități excepționale și în primul rînd VITEZĂ, calitate pe care dacă nu o au... sînt pierduți. Dar chiar în cazul unor apărători care au viteză, există mari riscuri pentru cei ce se apără în linie, pentru că înaintașii cu tehnică bună și cu viteză corespunzătoare (și azi, în jocul modern, sînt atîtia!) pot ușor sparge linia și ajung astfel să manevreze pe spații largi, în spatele liniei, de unde greu mai pot fi opriți. De aceea, nu mă miră că piteștenii, care în general au jucat în acest an pe sistemul unor „săgeți” (Kraus, Nutu, Jerca, Radu) lansate de la mijlocul terenului, au dat la Cluj patru goluri. Iar cronicarii mai consemnează (Marius Popescu, în „Sportul” de luni) alte 3 ocazii clare ale lui Kraus, numai în repriza a doua (!), ivite probabil din același stil și neparate probabil tot din cauza defecțiunilor apărării în linie.

De altfel echipa belgiană Anderlecht, promotoare de bază a apărării în linie, n-a cîștigat nici o mare competiție internațională, chiar dacă a scos unele rezultate izolate bune. Mai curînd au dat rezultate în fotbalul european „betonul” (Internazionale Milano) sau „4-2-4” (Benfica, echipele engleze sau vest-germane).

Dar, fiindcă am ajuns să vorbim despre sistemul de joc, vreau să ating și o altă problemă: aceea a construirii unei echipe. Există două alternative. Sau adopți un sistem de joc în funcție de jucătorii pe care-i ai, de calitățile și particularitățile lor, sau — dacă vrei să joci neopărat UN ANUMIT SISTEM, cauți jucătorii de care ai nevoie. (Așa cum a făcut Herrera la Inter, unde după ce i-a expus lui Moratti ideea sa de joc, i-a spus: „Am nevoie de jucătorul X, de Y, de Z... Și i-a avut”).

La noi e mai greu azi să-ți construiești o echipă. Există mulți jucători buni în echipe mici, unde e păcat să stea, căci se pierd. E nevoie, după părerea mea, de **mai multă libertate de circulație pentru jucătorii tineri**, cu adevărat valoroși, de la echipele mici spre cele mari, unde se pot realiza mai bine. Creșterea jucătorului talentat e mai rapidă lingă jucătorii buni, cu rutină și experiență. Am să dau exemplul meu. Venind la Steaua, am făcut progrese pe care, desigur, nu le-as fi făcut niciodată la Iași. Sau ce s-ar fi întimplat cu Zăvoada II dacă nu venea la C.C.A., cu fratele său dacă nu venea la C.F.R. București, cu Voinescu dacă nu venea de la Metalul București la C.C.A., cu Tătaru I dacă rămînea la Tr. Severin sau cu Frățilă dacă nu era adus la Dinamo și rămînea în campionatul orașenesc, la Sirena? Dar să dau un alt exemplu, foarte actual: Tătaru II. Cît era la juniori, de abia era titular în echipă; după ce a intrat în joc jucătorii de la gar-nitura întii a crescut rapid și acum e titular în A.

Evident, nu sînt nici pentru ca echipele mari să ia jucătorii cu toptanul, nu sînt nici pentru o circulație a jucătorilor numai de dragul circulației. Dar sînt pentru un sistem mai larg, mai activ, mai eficient de ridicare a jucătorilor tineri, de reală valoare, în formațiile mari. În fond, toate marile echipe ale noastre, în toate vremurile, s-au format cam la fel. Cine îmi va arăta un Venus, un Rapid, o Ripensia, alcătuite din echipa proprie de juniori?

UȚU: La ambele goluri m-am simțit singur

În poarta Farului, Uțu a fost mai puțin solicitat dar și mai puțin sigur la intervenții. El este se pare un portar capricios, cu comportări opuse. De data aceasta învinuiește starea terenului (alunecoasă), care i-a impus o priză mai slabă la minge și instabilitate.

De altfel, spune el, fundașii noștri n-au putut manevra în voie din această cauză. La ambele goluri, m-am simțit singur, părăsit. Ba mai mult, apărarea, alături de toată echipa, atunci cînd avea mingea a avansat prea înainte, facilitînd sarcina rapizilor înaintași arădeni. Aceștia au speculat prompt toate greșelile noastre. Cea mai mare mi se pare aceea că nu ne-am impus jocul nostru mulțumindu-ne să copiem jocul oarecum lateral, cu pase repetate, ale oaspeților. Această manieră își găsește justificarea doar în jocul U.T.A.-ei, care ținea probabil un meci nul și care beneficiază de un jucător adevărat acestui stil. Mă gîndesc la Lereter.

— Fiind foarte aproape de fază, cum apreciezi faultarea în careu, nesancționată de arbitru a lui Florian Dumitrescu?

— N-am văzut nimic. Cînd mingea ajunge în careul meu, eu nu mai am ochi decât pentru ea. Nu mă interesează cine a dus-o acolo și nici cine o stăpînește.

Ceea ce demonstrează că Uțu este nu numai un portar vigilent, dar și un diplomat.

Eroul meciului de la Ploiești: portarul dinamovist Ghiță

„Chiar dacă la primirea primului gol am fost surprins, apoi nervos cînd scorul a devenit 2-0 (fusese ofsaid la Oprea și Musteștea) și nemulțumit pentru anularea golului lui Turcan, acum însă, la sfîrșit, sînt fericit. De ce? Foarte simplu: am obținut prima victorie a returului în deplasare (tocmai cînd aveam mare nevoie de puncte, pentru a ne păstra în apropierea liderului) iar echipa a jucat bine, chiar dacă oamenii din fața mea nu evoluau toți pe posturile lor obișnuite. Astfel Olteanu a jucat fundă central și n-aș putea spune că nu s-a descurcat.

La pauză, deși ne așteptam cu toții să fim aspru muștruluiți (eram totuși conduși și golurile le primisem prea ușor) antrenorii, ca și conducătorul echipei, și-au exprimat încrederea într-un rezultat favorabil, îndemnînd echi-

COMAN: O victorie așteptată în retur...

pa să folosească mai bine arma sa de bază: contraatacul. Cu atît mai mult cu cît și în prima repriză citeva acțiuni ale lui Kraus și Turcan, pătrunși destul de lesne prin apărarea studenților, ar fi putut restabili egalitatea. Și am reușit acea răsturnare de scor, care unora li s-a părut senzațională, dar mie firească față de valoarea și experiența echipei noastre.

În ultimele minute am avut de suportat un adevărat bombardament, dar nu-mi mai era frică. Evoluția scorului ca și incurajările profesorului (Barbu — n. n.) mă calmaseră deja.

Despre clujeni ce să spun? Cu un asemenea joc de apărare (axul central al echipei, inclusiv portarul, s-a comportat slab) este greu să ai pretenții”.

ETAPA A 24- VĂZUTĂ DE PORȚI

M. IONESCU: Ah, pripeala asta!

„Deși am dominat mai mult nu am reușit să cîștigăm datorită pripelii înaintașilor în fazele de finalizare. „Petrul” a evoluat sub nișelul obișnuit din cauză că nu au fost respectate sarcinile de joc. Astfel, jucătorul aflat în posesia mingii nu era aproape niciodată susținut de către un coechipier, mișcarea în teren a fost și ea foarte redusă, într-un cuvînt organizarea jocului a fost defectuoasă. Totuși, consider că și în aceste condiții echipa noastră ar fi meritat să cîștige, avînd în vedere că am dominat cea mai mare parte din timp.

Îi felicit pe băcăuani pentru punctul obținut care răsplătește insistența lor de-a lungul întregului meci. Dacă și coechipierii mei ar fi alergat tot atît de mult și ar fi insistat la orice minge, așa cum au făcut adversarii noștri de astăzi, sînt sigur că victoria nu ne putea scăpa. Așa...”

A. GHÎȚĂ: Echipa este în progres

„Consider că acest 1-1 este just, ținînd cont de faptul că întreaga noastră echipă nu a abandonat nici un moment lupta deși am primit gol în primul sfert de oră. Echipa se află într-un evident progres, dovadă fiind rezultatele obținute în ultimul timp atît în campionat cît și în turneul din Polonia. Ah! Dacă Kiss, dotat cu o viteză debordantă, n-ar fi așa de prudent și s-ar lansa mai mult în acțiuni ofensive, dacă Ene Gh. n-ar fi ratat acea imensă ocazie din min. 45, dacă Dembrowschi s-ar fi arătat mai incisiv în fața porții adverse!

Dacă, dacă... Oricum, socot că meciul a avut un nivel mulțumitor și, repet, s-a terminat cu un rezultat just”.

Campionatul republican de juniori își va consuma la 29 MAI prima etapă din turneul final. La această dată se vor întîlni, în jocuri simple eliminatorii programate pe terenuri neutre, 32 de echipe. În primul tur se vor disputa următoarele partide: Suceava—Politehnica Iași la Pașcani; Bacău sau P. Neamț—Oțelul Galați la Tecuci; Galați II—Dinamo București la Buzău; Petrolul Ploiești—Centrul „23 August” București la Cîmpina; Tractorul Brașov sau Oltul Sf. Gheorghe—Metalul Tîrgoviște la Cîmpina; F. C. Argeș—Progresul București la Tîrgoviște; Dunărea Giurgiu—Farul Constanța la Slobozia; Rm. Vilcea sau Slatina—Steaua București la Stefănești; Electroputere Craiova—Metalul Hunedoara la Tg. Jiu; Metalul Adjud—Sibiu sau Mediaș la Alba Iulia; Mureșul Deva—U.T.A., la Lugoj; Reșița sau Caransebeș—Politehnica Timișoara la Caransebeș; Metalul S. Mare—Crisul Oradea la Carei; Minerul B. Mare—C.F.R. Cluj la Dej; Ind. sîrmei C. Turzii—Zalău sau Huedin la Cluj; Bistrița sau Năsăud—A.S.A. Tg. Mureș la Reghin.

Meciurile se vor disputa în două reprize a 40 minute. În caz de egalitate după 80 minute fiecare echipă va executa (prin jucători diferiți) cîte 5 lovituri de la 11 m. Dacă egalitatea se va menține, se vor executa în continuare atîtea lovituri de la 11 m cîte vor fi necesare pentru desemnarea echipei calificate.

Cele 16 echipe calificate se vor întîlni, în 4 grupe, la P. Neamț, Rm. Vilcea, C. Turzii și Sighișoara, între 12 și 17 iunie; semifinalele și finala vor avea loc la București la 20 și respectiv 23 iunie.

HEANU: Moldovan singurul vinovat...

in, actualul portar titular al studenților clu-
putut găsi după meci. Să fi fost ferecat,
aga echipă în cabina învinsilor, primindu-și
antrenorul Teasea (un aconto „întăritor“ a
, în pauză) pentru seninătatea cu care a
ru goluri? Ori s-a grăbit să plece la Bucu-
mva antrenorii echipei de tineret să se răz-

, interlocutorul nostru a fost dr. Bingheanu,
pe teren atunci când zarurile fuseseră deja

atajul de a fi văzut meciul din ambele un-
banca rezervelor și din poartă. Deci, te poți
n, de circumstanțele meciului.

, dar indiferent de aceste prisme diver-
nea este clară: nu merităm să pierdem me-
i că adversarul ar fi fost, în ansamblu, mai
ci pentru că în prima repriză, dominarea
rebuia să hotărască soarta partidei. Mă în-
lăcă nu cumva arbitrajul a contribuit la fi-
permițind înscrierea golului egalizator al
ciuda semnalizării fușierului pentru poziția
Turcan...

foști însă, doctore, și golurile victoriei arge-
contribuit întreaga apărare, în linie, a Uni-
despre contribuția tinărului duminale omo-
de spus?

foarte greu să-i apreciez eu comportarea
este și coechipier și concurent...

▲ asum eu răspunderea caracterizării și
vei declara acordul sau dezacordul cu ea.
eșit grav la toate cele patru goluri primite,
de plasament și reflexe slabe.

De acord! Dar nu este singurul vinovat...
d și eu.

„Este pentru prima oară când publicul spectator a
știut să ne încurajeze din primul până în ultimul minut.
Acest fapt s-a răsfrint favorabil asupra jucătorilor noștri
care au reușit să treacă cu bine peste momentele critice,
depășind emoțiile dinaintea meciului, căci miza jocului cu
Universitatea Craiova cred că a coincis cu eventualitatea
evitării barajului. Mă declar mulțumit de evoluția echi-
pei. Jucătorii noștri au reușit să-și impună jocul cu toate
că apărătorii craioveni au folosit toate mijloacele anti-joc
(oprirea mingii cu mina, ținerea adversarului, expedierea
intenționată a mingii în tribună, mai ales prin *Deselnicu*)
pentru a frina elanul atacanților noștri. Victoria noastră
se datorește în primul rând dorinței fiecăruia dintre ju-
cători de a câștiga, precum și fericitei inspirații a antre-

BAI: Am reușit să ne impunem jocul

norului *Bone* care l-a introdus de la început pe *Lungu* în
linia de atac și pe *Mureșan* în repriza secundă. Acesta din
urmă a reușit să-i hărțuiască pe fundașii adversi, fiind și
realizatorul golului al doilea. Mi-a plăcut în mod special
Raksi, considerat în unanimitate cel mai bun jucător de
pe teren, *Mureșan*, *Lungu*, *Ciutac* și *Siko*. *Dumitriu III* a
încercat să joace cu mult elan, dar a ținut exagerat de
mult mingea, frinând ritmul jocului. Este un jucător de
valoare, dar trebuie să se încadreze mai bine în jocul
colectiv.

Până acum am avut numai de doi bani speranță. De
acum încolo, în cele două meciuri care au mai rămas,
cred că vom reuși să evităm barajul. Evident, este greu,
dar cred că dacă toți jucătorii vor fi mai atenți, mai com-
bativi, mai dornici de victorie, vom reuși“.

Jucătorii care — prin natura postului lor — au în față tot terenul și, deci, și
posibilitatea de a urmări cel mai bine perspectiva jocurilor. Rolul lor, mult
mai important prin evoluția fotbalului, de a-și dirija oamenii din față, de a
interveni chiar ieșind din poartă, de a fi ultimul scut al plasei, nu-i împiedică să
vadă jocul, să-și urmărească propriii colegi în acțiunile lor, să le atragă atenția
asupra atacurilor adversarilor. De altfel, ei trebuie să fie atenți tot timpul la minge,
la drumul ei și la mișcările celorlalți adversari.

Așadar, portarii pot face aprecieri mai în... cunoștință de cauză decât ocu-
panții celorlalte posturi. De aceea ne-am gândit la ei și am apelat la serviciile lor
pentru comentarea jocurilor din etapa de duminică. Opiniile lor vi le înfățișăm în
această pagină.

ARI

RNEA: Un șoc— mul gol primit

drum spre cabine, *Gornea* a prin-
n ceață o palmă amicală. Ea ve-
de la un jucător constănțean.
putut fi *Antonescu* sau *Kallo*
mai îndrăgășit, *Sasu*. Restul
teca în sine în egală măsură
rație, necaz și, de ce nu, pu-
invidie. Pe parcursul meciului,
rul arădean parase cu sigu-
șuturile acestora, iar în ul-
secundă a jocului, cu un reflex
re nu și l-a putut explica ni-
a deviat o minge trasă cu pu-
de la mică distanță de către
Omul acesta salvase ce s-a
putut salva dintr-un edificiu
t în câteva minute, ca în vil-
a unui cataclism. Acestei întor-
i neașteptate și bruște, el i-a
următoarea explicație:

un avans de două goluri, apă-
noastră și-a permis un mo-
de respiro. Luptase până a-
organizat, lucid, hotărât. Pe
și *Pojoni*, i-am simțit mereu
i, superiori în orice caz unei
tări în care *Sasu* și *Kallo* au
prea individualist, dornici
ibil de afirmare. Primirea pri-
i gol a fost un șoc cu efecte
adictorii. Pe noi ne-a împie-
urpriza (eram prea siguri de
rie), pe constănțeni i-a mobili-
i-a inversunat. Nu pot vorbi
e acest meci fără să-i elogiez
etescu, care a respectat exact
ațiile antrenorilor de a juca
n stoper în fața fundașilor, și
ntonescu cu ale sale intercalări
ac care mi-au creat atâtea
ji“.

DUMINICĂ, LA BUCUREȘTI

Duminică sunt programate în
pitale două partide divise-
re A. Cea dintre *Dinamo*
curești și A.S.A. Tg. Mureș
avea loc pe stadionul *Di-*
me cu începere de la ora
30, având în deschidere în-
nirea dintre formațiile de re-
ve-tineret respective. Cea-
la Steaua — Universitatea
aj, se va disputa (la de la
17,30) la „concurință“, pe
teren care, la încheierea
jului, nu fusese stabilit.

MÎNDRU: Ne-am lovit de o apărare fermă

„Meciul a fost deosebit de dispu-
tat. De altfel era și normal; pun-
tele puse în joc erau oxigen și pen-
tru noi și pentru Steaua. Până la
urmă le-a cucerit Steaua și acum
eu nu pot face altceva decât s-o feli-
cit. Ne-am lovit de o apărare fer-
mă, care a jucat foarte prudent și
n-a putut fi păcălită niciodată. Si
noi ne-am apărât destul de bine și
din această cauză n-am fost — ca
altădată — ocazii clare de gol. Nici
chiar faza din care Voinea a mar-
cat unicul punct al meciului nu se
arăta de gol, dacă n-ar fi intervenit
Georgescu. Lucrurile s-au petrecut
atât de repede încât am fost sur-
prins nepregătit. Am atins mingea

cu vârful degetelor dar n-am putut-o
opri.

Pe scurt, joc de calitate — după
părerea mea — foarte bună, dispu-
tat în limitele sportivității. Au fost
și faulturi, inerente unui meci, dar
nu grosolane, vădit intenționate, ci
așa numitele faulturi de joc.

Steaua a muncit pentru victorie
dar nu ar fi cucerit-o fără greșeala
noastră, după cum noi am avut la
dispoziție repriza a doua. De aceea
cred că un rezultat de egalitate ar
fi fost mai real. Care sînt perspec-
tivele noastre? Cred, în ciuda în-
fringerii de azi, că nu vom avea
de-a face cu barajul!“

HAIDU: Meciul n-a fost deloc ușor

„Cînd am văzut că Voinea a mar-
cat imi venea să sărut și barele, și
gazonul, și toată lumea de pe sta-
dion! Eram sigur că Progresul nu
va mai avea tîrîia nici psihică și nici
fizică să egaleze. Și mă bucur că
așa a fost. Pentru că meciul n-a fost
deloc ușor. Ba, dimpotrivă, în re-
priza a doua, cînd Progresul a cam
dominat, am avut destul de mult de
lucru.

Mă refer îndeosebi la apărarea
care s-a comportat excelent în acest
meci. Nu le-a oferit „progresiștilor“
nici o fisură. Doar spre sfîrșitul me-

ciului a trebuit să intervin mai ho-
tărît de vreo două ori: o dată am
cules balonul dintre *Șoangher* și
Mateianu, altă dată a trebuit să
plonjez la „rădăcina“ barei.

Mi-au plăcut cum au jucat, așa
cum am mai spus, în special funda-
șii noștri, împreună cu *Dumitru Po-*
pescu și *Tătaru II*. De altfel, toată
echipa s-a comportat bine. De la
Progresul — *Măndoiu*, *Georgescu*,
Șoangher și *Mateianu*, cu toate că
spre sfîrșit acesta a căzut din punct
de vedere fizic“.

ZAMFIR și ADAMACHE despre ceilalți 20!

Portarii! Într-un meci de fotbal,
singurii adversari care păstrează în
teren o distanță stabilă unul față de
celălalt. La sfîrșitul partidei *Steau-*
gul roșu — Jiul i-am „apropiat“ pe
Adamache și *Zamfir*, gata pregătiți
să le consemnăm opiniile asupra
meciului. Iată pe scurt dialogul re-
zultat din confruntarea părerilor lor.

ZAMFIR: Brașovenii au fost for-
midabili în primele 30 de minute.
Cred că nici o apărare nu le-ar fi
rezistat...

ADAMACHE: Perioadă de timp
în care *Gane*, *Necula*, *Ardelcanu*
și *Alecu* au jucat în viteză, fante-
zist chiar, derutant...

ZAMFIR: Cele mai mari emoții
mi le-au creat însă proprii mei fun-
dași, lenți, nehotărîți în intervenții,
greșit plasați...

ADAMACHE: Golurile, unul mai
frumos decît altul, fiind o urmare
firească a superiorității noastre te-
ritoriale, atacanții cîștigînd aproape
toate duelurile cu apărarea adver-
sară. Puteau fi înscrise cel puțin

încă două-trei S-au mulțumit doar
cu trei...

ZAMFIR: Dintre care unul era
parabil. Al doilea, l-am spus lui
Georgevici să sară la mingea cen-
trată de *Necula*. Nu știu de ce n-a
făcut-o. În continuare însă, apărarea
și-a mai revenit...

ADAMACHE: Și datorită faptului
că după 3—0, mulțumiți de rezul-
tat, jucătorii noștri au scăzut rit-
mul...

ZAMFIR: Eu cred că brașovenii
au căzut și fizic...

ADAMACHE: E foarte adevărat.
Faptul n-a rămas fără urmări, *Ivăn-*
cescu, *Alecu*, *Pescaru*, *Cadar* și *Jenei*
permițînd atacanților adversi să se
apropie de poarta mea...

ZAMFIR: Încleucirea lui *Campo*
a dus la o oarecare dezorientare a
apărării brașovene... Consider cele
două goluri înscrise în poarta lui
Adamache ca fiind imparable...

ADAMACHE: Dacă *Libardi* ar fi
fost mai sever marcat, poate că...
Totuși, cele două goluri pe care
le-am primit s-au datorat și compor-
tării foarte bune din repriza secundă
a mijlocașilor *Sandu* și *Octavian*
Popescu...

ZAMFIR: Oricum, consider re-
zultatul just, întreaga partidă des-
fășurîndu-se sub semnul corectitu-
dinii...

ADAMACHE: Cu excepția cîtor-
va faulturi asupra lui *Györfi*, sanc-
ționate prompt de arbitru...

ZAMFIR: Foarte corect, după
părerea mea...

ADAMACHE: Aș vrea să mai
adaug că, în ceea ce mă privește,
cred că avem încă șanse de a evita
barajul. Ne vom juca ultima carte
la Tg. Mureș...

ZAMFIR: Succes!...

PLOIEȘTI: Atac ratat la poarta bacăuanilor...

Foto: I. POPESCU

CLASAMENTUL CUPEI F.R.F. (REZERVE-TINERET)

În urma rezultatelor de dumi-
nică, iată cum se prezintă clasa-
mentul:

1. STEAUA	11 6 3 2 22—12 15	—15
2. Dinamo Bac.	11 6 2 3 27—18 14	—16
3. Jiul	11 5 4 2 14—10 14	—16
4. Farul	11 7 0 4 14—14 14	—16
5. Rapid	11 6 1 4 19—16 13	—13
6. Petrolul	11 4 5 2 12—10 13	—13
7. U.T.A.	11 5 2 4 19—14 12	—13
8. Progresul	11 4 3 12— 8 12	—13
9. A.S.A.	11 5 1 5 16—23 11	—11
10. Dinamo Buc.	10 4 2 4 20—19 10	—11
11. „U“ Cv.	12 2 4 6 15—19 8	—12
12. F. C. Argeș	11 2 3 6 11—19 7	—9
13. St. roșu	11 1 5 5 12—22 7	—9
14. „U“ Cluj	11 1 2 8 10—23 4	—

Victorie meritată

POLITEHNICA BUCUREȘTI — POIANA CIMPINA 1-0 (0-0)

A MARCAT: Halagian (min. 53).

POLITEHNICA: Ojoc — Tetic, Grecea, Cicu, Radulescu — Dumitru, Ștefan, Halagian — Stancu, Marica (min. 85: Gugiu), Pais, Savu.

POIANA: Opanschi — Anita, Postolache, Șovăială, Mateescu — Fătu, Voicu — Dragomir, Moraru (min. 63: N. Georgescu), Iordache, Matei.

A arbitrat Eug. Buceș (Sibiu), competent.

Disputată pe stadionul „I. Mai” din Pitești, partida s-a desfășurat într-un anonimat total. Aproximativ 200 (!!) de spectatori urmăreau cu sufletul la gură transmisiile crainicilor reporteri și mai puțin ceea ce se întâmpla pe teren. Politehnica, confirmând forma bună din ultimele partide, a desfășurat un joc variat, folosind cind extremele, cind forța de pătrundere a lui Pais și Marica. Aceștia și-au creat numeroase ocazii de gol, însă forma excelentului portar Opanschi sau rătăcirile copilărești, au împiedicat deschiderea scorului. La acest joc inteligent și de un bun nivel jucătorii din Cimpina sînt obligați,

pentru a face față, să depună un efort deosebit.

În repriza a doua, ambele echipe par decise să-și adjudece victoria, forțând nota jocului. În min. 53 HALAGIAN execută o lovitură liberă de la 25 de m. de poartă lateral, înalt, în careu. Se produce invălmășeală în fața porții și tot el, de la aproximativ 8 m. reia puternic sub bară făcînd inutilă intervenția lui Opanschi. Din acest moment studenții simt că nu pot pierde partida și slăbesc ritmul. Urmază o perioadă de acalmie generală în care numai... evoluția lui F.C. Argeș la Cluj ne aduce aminte că ne aflăm, totuși, pe un stadion...

În acest meci, sarcina studenților bucureșteni a fost deosebit de ușoară deoarece, se pare că Poiana trece printr-o perioadă extrem de dificilă. Fostului jucător Tudor Dima, actualmente antrenor al echipei, este nevoie ca atât jucătorii cît și conducerea clubului, să-i acorde, în egală măsură, tot sprijinul în dificila funcție

CORNEL IONESCU
corespondent

Patru goluri și două puncte de aur...

C.S.M. REȘITA — CRIȘUL ORADEA 4-0 (2-0)

AU MARCAT: Copăceanu (min. 3 și 75), Arnoschi (min. 9) și Puskas (min. 63).

C.S.M.: Buday (Filip) — Spălățelu, Oșan, Pirvan, Nicolescu — Pătrașcu, Kafka (Foale) — Rednic, Arnoschi, Pușcas, Copăceanu. CRIȘUL: Buiuc (Catana) — Balogh, Serfoz, I. Nagy, Popovici, Dărăban, N. Alexandru, Cocis, I. Kun, A. Kun, Tomes.

Excelent arbitrajul prestat de brigada condusă de N. Mihailescu (București).

Acesta ar fi bilanțul meciului dintre C.S.M. Reșița și Crișul Oradea privit, bineînțeles, prin prisma gazdelor. În lupta pentru evitarea retrogradării o victorie (asupra secunde clasate) era mai mult decît necesară. Și au obținut-o practicînd un joc bun, cu faze spectaculoase și goluri unul mai frumos decît celălalt. De fapt cînd în minutul 3 tabela de marcat se modifică pentru prima oară, consemnînd golul înscris de COPĂCEANU (a reluat o mingă respinsă de portarul orădean la un șut al lui Pușcas). Se putea întrezări finalul partidei după ritmul impus de reșițeni. Șase minute mai tîrziu ARNOSCHI majorează scorul printr-o lovitură de cap bine plasată, în urma unei excelente centrări a aceluiași Pușcas. Cu tot terenul alunecos (a plouat înainte de meci) ritmul se menține alert pînă la pauză, fără însă să se mai modifice scorul.

Dacă în prima repriză jucătorii orădenii au opus rezistență și au inițiat cîteva acțiuni periculoase — ce se puteau solda cu goluri — în a doua repriză (o dată cu revenirea ploii) au dat semne de relaxare, permițînd lui PUȘCAS să majoreze scorul în minutul 63 printr-un șut puternic de la 25 de metri, iar lui COPĂCEANU să-l fixeze la 4-0 în minutul 75.

Strădaniile depuse pînă acum de echipa din Oradea și poate și perspectiva barajului au determinat-o — credem — să-și dramatizeze forțele. Dacă întîlnirea a plăcut, aceasta se datorește în primul rînd gazdelor, care au luat jocul pe cont propriu, cu acțiuni în viteză, faze de poartă și mai ales multe goluri (fără de care o partidă de fotbal n-are nici un farmec) și cu un rezultat ce le oferă posibilitatea de a evita retrogradarea.

DINU COSTESCU
corespondent

POLITEHNICA GALAȚI — ELECTRONICA OBOR BUCUREȘTI 3-2 (3-2)

AU MARCAT: Neagu (min. 3), Cojocaru (min. 13), Velea (min. 39) pentru Politehnica, Ion Constantin (min. 24) și Dumitru (min. 43) pentru Electronica.

POLITEHNICA: Iorgulescu (min. 46: Enache) — Pac (min. 87: Mureșan), Costache, Dima, Velea — Stancu, Lehaduș — Cojocaru, Adam, Stătescu, Neagu.

ELECTRONICA: Bunica — Cheran, Sechel, Șerban, Ionescu — Dumitru, Cîuleanu — Dobrescu, Rotaru (min. 71: Anghel), Ion Ștefan, Ion Constantin.

În arbitrajul, în general bun, al constănteanului N. Stăvru au existat cîteva momente de nehotărîre suficiente pentru discuții.

Două echipe dornice, mai mult caoricînd, de victorie aveau să realizeze serioase mutații în an-

ticipațiile generale și „obiceiurile” mai vechi, înlocuind elegant tehnica forței cu forța tehnicii într-o partidă cu miză și rezonanțe pentru sensul clasamentului. A existat o primă repriză de înaltă ținută tehnică și spectaculoasă, cînd două formații capabile și-au argumentat, într-un joc curat, gîndit, modern, pretențiile spre Divizia A. Atunci, majoritatea celor 22 de combatanți au însoflesit tribunele și au satisfăcut exigențe estetice.

Gălățenii porniseră în stil de mari campioni, alergînd viguros pe extreme, dominînd mijlocul și forjînd dezinvolt culoarele favorabile, reușind după numai 13 minute să nască întrebări în privința scorului și al echilibrului

de forțe. Dar oboreni n-au rămas simpli figuranți fără replică și joc de scenă. Ei și-au revenit din șocul moral, și-au regăsit maturitatea și rutina, iar disputa a devenit spectacol, cu dueluri pe tot terenul. Nu știm dacă în acele prime 45 de minute cursele lui Cojocaru n-au avut ceva din „săgeata Carpaților”, dacă infiltrările și sobrietatea lui Velea n-au fost invitații făcute selecționiștilor, dacă reflexele lui Bunica (21 de ani), clarviziunea și efortul tinărului E. Dumitru (printre atele autorul unui gol „stil Dumitrache”) au fost simple copii răzlețe ale unor „personalități” din fotbalul nostru sau mai curînd asigurări pentru împliniri viitoare.

A fost, din păcate, doar o asemenea repriză. Căci a doua, chiar de n-a reprezentat antipodul primei, a fost mai modestă. Cu toate ocaziile, oboreni n-au găsit „tupeul” necesar egalării, iar studenții n-au putut rezolva ecuația distanțării, menținînd astfel un scor strîns, favorabil nemulțumirii mai mult sau mai puțin întemeiate, în ambele tabere.

M. IONESCU
corespondent

Meciul ocaziilor ratate!

OLIMPIA ORADEA — MINERUL BAIA MARE 1-0 (1-0)

A INSCRIS: Petrică (min. 40). OLIMPIA: Poroslat — Medves, Kőszegi, Tanjós, Ulici — Cojocaru, Iacob, Petrică — Bacos, Sacaci, David.

MINERUL: Moricz — Cromeli, Nae, Docu, Fülöp — Donca, Moșoni — Vaida (min. 46: Neumaler), Miculas, Snacovschi, Silaghi.

Competență și autoritară brigada brașoveană: Octavian Calugherovici la centru, Petre Badea și Ștefan Mușat, la tușă.

Orădenii, animați de dorința evitării penultimului loc ocupat în clasamentul seriei a II-a a Diviziei B, au abordat cu multă hotărîre și convingere această partidă, în care băimărenii au dat o replică viguroasă, lăsînd să planeze norul incertitudinii asupra rezultatului pînă la fluierul final.

Ploaia pornită la începutul jocului a constituit un impediment atât în controlul balonului cît și în execuțiile tehnice, astfel că atât atacanții cît și apărătorii celor două formații au comis multe greșeli. Am notat, în cursul celor 90 de minute, numeroase ocazii de gol ratate cu seninătate de Sacaci, Petrică și Bacos — primul de la 3 m a șutat peste bară iar al doilea de la 8 m a lovit defectuos balonul care a trecut pe lîngă poartă!

Și din partea oaspeților au existat ratări, cum a fost cea a lui Snacovschi (min. 73) și Silaghi (min. 74). Ultimul a șutat pe lîngă poartă goală.

Partida, în ansamblu, a fost viu disputată. Dinamismul ei a crescut după pauză, ca urmare a

SERIA I

Politehnica Iași—Flacăra Moreni 2-1 (2-0), Chimia Rm. Vilcea—Metalul București 2-1 (0-0), C.F.R. Pașcani—Metrom Brașov 0-0, Politehnica Galați—Electronica Obor București 3-2 (3-2), Portul Constanța—Victoria Roman 3-0 (1-0), Politehnica București—Poiana Cimpina 1-0 (1-0), Cehlaul P. Neamț—Chimia Suceava 2-1 (1-0).

CLASAMENT

1. POLIT. IASI	24	13	4	7	31	-20	30
2. Polit. Galați	24	11	6	7	31	-27	24
3. Electr. Obor	24	10	7	7	42	-35	27
4. Metalul	24	10	6	8	27	-20	26
5. Cehlaul	24	12	2	10	27	-26	26
6. Portul	24	11	3	10	30	-31	25
7. Polit. Buc.	24	9	6	9	31	-24	24
8. Flacăra	24	10	4	10	29	-30	24
9. C.F.R.	24	10	3	11	30	-37	23
10. Chimia Sv.	24	8	6	10	24	-25	22
11. Metrom	24	8	6	10	27	-31	22
12. Poiana	24	10	2	12	22	-30	22
13. Chimia Rm. V.	24	7	6	11	25	-34	20
14. Victoria	24	7	3	14	21	-33	17

SERIA A II-a

Gaz metan Medias—A.S. Cugir 3-1 (0-1), C.S.M. Sibiu—Vagonul Arad 1-1 (0-0), C.F.R. Cluj—Politehnica Timișoara 3-1 (2-1), C.F.R. Arad—Metalul Hunedoara 0-0, Olimpia Oradea—Minerul Baia Mare 1-0 (1-0), C.F.R. Timișoara—Ind. sîrmei C. Turzii 3-2 (2-0), C.S.M. Reșița—Crișul Oradea 4-0 (2-0).

CLASAMENT

1. VAGONUL	24	14	7	3	39	-19	35
2. Crișul	24	12	6	6	30	-23	30
3. C.F.R. Tim.	24	10	5	9	34	-27	25
4. Polit. Tim.	24	10	4	10	46	-39	24
5. Minerul	24	10	4	10	26	-31	24
6. C.F.R. Arad	24	10	3	11	30	-27	23
7. Metalul	24	9	5	10	22	-22	23
8. C.F.R. Cluj	24	10	2	12	39	-34	22
9. C.S.M. Reșița	24	9	4	11	30	-27	22
10. Ind. sîrmei	24	8	6	10	28	-30	22
11. C.S.M. Sibiu	24	8	6	10	28	-30	22
12. Olimpia	24	10	2	12	23	-33	22
13. Gaz metan	24	8	5	11	25	-37	20
14. A. S. Cugir	24	9	3	12	19	-38	19

Divizia C

Derbi local

ANCORA GALAȚI — OTELUL GALAȚI 0-2 (0-2)

AU MARCAT: Drăghiescu (min. 6) și Obreja (min. 90).

ANCORA: Corciovei — Anghel, Leca, Alexe, Chiran — Florescu (min. 57: Toma), Voinoiu — Tarpan, Dărăban, David, Udris.

OTELUL: Berechet, — Boleru, Coman, Secășeanu, Luban — Cernega, Brustuc, Ogescu — Alloaiei (min. 68: Perianu), Obreja, Drăghiescu.

Bun arbitrajul lui Gheorghe Popovici — București.

Pe terenul Ancora, plin cu băltoace și, pe ici pe colo, cu... cîteva fire de iarba, două echipe gălățene aveau să-și dispute supremația locală și să atace, grație unor capricii... birădene, locul I din serie. Avantajați de clasament și de viitoarea etapă (partida acasă cu Gloria Birlad), Otelul a intrat în joc hotărît să se reîntoarcă în Divizia B părăsita în urmă cu un an. Doleanța oțelariilor avea să capete contur mai ales după înscrierea primului gol și după ce Ancora, ratînd un 11 metri prin „veteranul” Dărăban, s-a așvîntat, ambițioasă dar lipsită de claritate, în atac. Prima repriză a reprezentat pentru oțelari un supliciu dar și un act de eroism sportiv căci și terenul cleios din propriul careu denatura intențiile și turna plumb în mișcări. Băieții antrenorului Drăghiescu s-au dăruit însă admirabil partidei temperînd elanul dezordonat al Ancorei prin omogenitate rafinament tactic și angajament to-

tal. Au fost momente cînd Secășanu sau Cernega, căzuți în genunchii sau... mascați de noroi, au găsit forța necesară pentru a dezechilibra cu piciorul, pieptul sau chiar cu capul, baloane cemenințau un frumos ideal comun. Prudenți și harnici în defensivă ei aveau să declanșeze elastic și înainte unde Obreja, adept al jocului gîndit, Brustuc și Cernega, „modelatorii” echipei, au elaborat cîteva „șarje” incandescente dintre care doar una a fost omologată în ultimul minut. Pînă atunci terenul plin de ciudățenii,

imprecizia, cîteva „exhibiții” puerile și riscante sau îndirjirea Ancorei rămasă în 10 oameni prin eliminarea lui Voinoiu (care rupsesse cămașa arbitrului!), se opuseseră oficializării unei diferențe valorice și mai ales de concepție.

Prin jocul lor obstrucționist și vociferările repetate, Anghel Tarpan, Chiran, Dărăban și Voinoiu n-au făcut decît să lovească în personalitatea unui antrenor (Dumitru Comșa) ce s-a dovedit onest și sportiv

I. MIRCEA
corespondent

Care a fost liderul?

Veniți la București după o categorică victorie obținută în dăuna giurgiuvenilor, brăilenii aveau să înfrunte o formație de la periferia clasamentului, T.U.G., că-

reia îi era necesar doar un punct pentru a scăpa de obsesia locului 13. Dar, rezultatul de egalitate, convenabil și liderului, n-a fost acceptat, pur și simplu, de bucu-

reșteni cu toate că golul înscris de SEVENSCHI, în min. 39, la o greșeală a portarului brăilean, nu făcuse altceva decît să restabilească egalitatea pe tabela de marcat, pentru că CIUPITU finalizase, la începutul partidei, o centrare ideală a lui Stoian. De acum era clar pentru spectatori, inclusiv pentru brăilenii care și-au însoțit echipa pentru a o încuraja, că T.U.G.-ul are frînele jocului în mîină, atacanții săi, ajutați de mijlocașul Toma (cel mai bun de pe teren), aflîndu-se într-o vervă deosebită de dribling și șut. Și chiar dacă mingea refuza să intre în poartă, lovînd barele sau ocolîndu-le, o dată și o dată golul nu mai putea fi evitat, căci zeița Fortuna zîmbește todeauna celor mai curajoși. Așa a fost și cu zece minute înainte de final. Cînt toți (mai puțin jucătorii de la T.U.G.) credeam într-o remiză nedreaptă, golul victoriei a fost adus de ambițiosul POPESCU, stîrnind entu-

ziasm în tabăra gazdelor și dezolare în cea a oaspeților.

T.U.G. a vrut să cîștige cu orice preț și a cîștigat în urma unei minunate risipe de nerv și energie. Obținută în aceste condiții, victoria o onorează, cu atât mai mult cu cît ea a fost realizată în fața unei echipe ce deține șefia clasamentului.

DUMITRU VIȘAN
corespondent

T.U.G. BUCUREȘTI — PROGRESUL RÂBILA 2-1 (1-1)

AU MARCAT: Sevenschi (min. 39), Popescu (min. 80) și, respectiv, Ciupitu (min. 8).

T.U.G.: Matache — Tulnea, Burlacu, Moraru, Negru — Hadade, Toma — Novac, Sevenschi, Mihai (min. 67: Cosma), Popescu.

PROGRESUL: Rădoi — Butez, Cazan, Iuhaz, Tapu — Ionescu (min. 70: Gheorghiciu), Urmeș — Turcu, Ciupitu, Iancu, Stoian.

Arbitrul Andronic Pilosian (Constanța) a dictat decizii juste dar cu întîrziere și fără autoritate.

SERIA EST

1. GL. BIRLAD	24	13	7	4	39	-21	33
2. Otelul	24	14	4	6	37	-16	32
3. Ancora	24	13	3	8	38	-26	29
4. Medicina	24	11	5	8	37	-24	27
5. Foresta	24	10	7	7	31	-26	27
6. Petrolul	24	9	8	7	30	-25	26
7. Soimii	24	10	6	8	33	-20	26
8. Gloria CFR	24	11	3	10	31	-25	25
9. Minnograd	24	10	4	10	26	-32	24
10. Textila	24	9	5	10	32	-28	23
11. Metalul Buzău	24	8	7	9	25	-21	23
12. Unirea	24	8	4	11	29	-30	22
13. S.U.T.	24	6	4	14	26	-50	16
14. Met. Rădăuți	24	0	3	21	6	-62	3

SERIA SUD

1. PROG. BR.	24	14	4	6	41	-18	32
2. Dunărea	24	13	6	6	34	-23	31
3. Metalul	24	13	4	7	43	-22	30
4. Rapid Plopieni	24	12	4	8	37	-28	28
5. S.N.O.	24	11	6	7	31	-28	28
6. Fl. roșie	24	10	5	9	29	-16	25
7. L.M.U.M.	24	9	7	8	26	-23	25
8. Chimia	24	9	7	8	20	-27	25
9. Stuful	24	10	2	12	22	-30	22
10. T.U.G.	24	6	9	9	25	-29	21
11. Electrica	24	8	5	11	27	-35	21
12. Rapid C.F.	24	8	5	11	25	-37	21
13. Oltul	24	6	4	13	25	-36	16
14. Viitorul	24	4	3	17	17	-50	11

SERIA VEST

1. ELECTR. CV.	24	15	3	6	42	-19	33
2. Metalul	24	12	6	6	48	-28	30
3. Chimia	24	12	5	7	43	-31	29
4. Minerul Anina	24	12	3	9	40	-28	27
5. Min. Lupeni	24	11	4	9	43	-39	26
6. Tractorul	24	10	6	8	40	-33	26
7. Vict. Călan	24	10	5	9	38	-38	25
8. U.M.T.	24	10	4	10	40	-38	24
9. Muresul	24	9	5	10	50	-35	23
10. A.S.A.	24	8	7	9	40	-37	23
11. Vict. Tg. Jiu	24	7	6	11	26	-45	28
12. Prog. Strehaia	24	8	3	13	30	-52	19
13. Prog. Corabia	24	7	2	15	33	-59	16
14. C.F.R.	24	5	5	14	32	-63	15

SERIA NORD

1. VICT. CAREI	24	13	3	8	41	-37	29
2. Chimica	24	12	4	8	32	-23	28
3. Med. Cluj	24	10	7	7	47	-21	27
4. Met. Aiud	24	13	1	10	41	-39	27
5. Soda	24	11	3	10	34	-37	25
6. Med. Tg. M.	24	10	4	10	47	-34	24
7. Met. S. Mare	24	10	4	10	29	-29	24
8. Faianța	24	10	4	10	33	-35	24
9. Unirea	24	11	1	12	35	-33	23
10. Unio	24	9	4	11	27	-24	22
11. Steaua roșie	24	8	5	11	28	-34	21
12. Met. C. Mică	24	7	7	10	30	-41	21
13. Min. B. Sprie	24	9	3	12	26	-38	21
14. Min. Bihor	24	9	4	12	23	-36	18

Infringerea suferită de echipa Franței la Belgrad (5-1) a stîrnit vîi comentarii în presa franceză. Recent, revista „PARIS MATCH” a publicat un interviu cu Louis Dugauguez, selecționerul echipei franceze, interviu din care — pentru luciditatea răspunsurilor și realismul opticii — facem mai jos cîteva reproduceri.

Socotim că unele din răspunsurile lui Louis Dugauguez merită să fie analizate și cu referiri la fotbalul nostru.

— Louis Dugauguez, vă simțiți responsabil?

— Sint vinovat, dacă vreți. Dar, dacă cineva îmi demonstrează că s-ar putea alcătui astăzi o echipă mai bună, mă înclin. Dacă aș fi avut jucători mai buni, fiți siguri că i-aș fi băgat în echipă...

— Se vorbește totuși de derută de ridicol și de catastrofă.

— Nu este nici un dezastru, ci o nefericire sportivă. Onoarea națiunii n-a stat în meciul de la Belgrad.

— Nu cumva, la Belgrad, a ieșit la iveală întreaga mediocritate a fotbalului francez?

— Fotbalul nostru nu este prost prin sine însăși; este pur și simplu la nivelul pe care-l merită. Ar fi trebuit să ne îngrijim de el mai din vreme. În definitiv, n-am avut niciodată o mare echipă, nici înainte și nici după cea care a obținut locul trei la C.M. din 1958. Fotbalul place francezilor dar este abandonat. Are dificultăți de existență. În Anglia, în Italia, în R.F.G. concursurile de pronosticuri aduc acestui sport un importanț sprijin financiar.

— Ajutorul financiar ar fi de ajuns?

— Evident, nu! Trebuie să vedem totul de la bază: în școală, în licee, în universități. La școală, cînd joci fotbal, ești arătat cu degetul. În licee și în universități nu se joacă de loc. Lipsesc instalațiile, terenurile, profesorii. Și totuși, după cite o înfrîngere internațională se spune: „Nimeni nu face nimic”. Tinerii sint chemați la fotbal la 13, 15 sau 17 ani. E prea tirziu.

— Se reproșează actualmente profesioniștilor noștri gabaritul re-

pus. Nu există fotbaliști atleți?

— La nivelul seniorilor, nu există actualmente. Generația care vine este însă ceva mai bine construită. Acest lucru s-a văzut net la echipa de juniori care s-a calificat în finala turneului U.E.F.A. Aceste speranțe pot deveni vedete. Dar, dacă fotbalul nu va fi ajutat acum, acești tineri nu vor putea să progreseze. Se va crea o școală superioară de fotbal în care vor intra tineri de 16 ani. Ei vor studia și vor juca fotbal în același timp. În acest fel, vom ajunge să formăm în același timp și studenți și jucători de fotbal profesioniști de primul rang. Trebuie să avem răbdare de a aștepta.

— Tinerii se dezinteresează de fotbal, poate și din cauza eșecurilor echipei Franței. Și se îndreaptă spre rugby și schi, unde reprezentanții noștri strălucesc. Pentru ce fotbalul eșuează acolo unde alții reușesc?

— Rugby-ul se situează într-un context mult mai strîmt decît fotbalul. Este mai ușor să fii primul între cinci sau șase concurenți decît să fii al șaptelea sau al optulea între 40! Strălucim în schi, pentru că Franța nu luptă aici decît cu trei, patru țări. În plus, acest sport beneficiază și de un sprijin guvernamental puternic.

— Și viitorul?

— Nu trebuie să mai facem diferența între semi-amatori și profesioniști care joacă ca niște amatori. Este timpul să facem reforme. Și încă ceva. Nu trebuie niciodată să dramatizăm sau să politizăm chestiunile pur sportive. Trebuie să vedem lucrurile așa cum sint ele. Pentru a face fotbalul mai bun trebuie să-l ajutăm; nu să-l degradăm.

STADIOANE... PE FUND DE MARE PENTRU C.M. 1978!

Oricît ar părea de curios, dar federația argentiniană de fotbal — căreia i-a fost atribuită, în principiu, organizarea ediției 1978 a campionatului mondial — își ia de pe acum măsuri pentru pregătirea acestui grandios eveniment fotbalistic. Și dacă avem în vedere că Argentina rîvnește de mult la această cinste, ne dăm seama de ce federația, care anul acesta — la 21 februarie — și-a sărbătorit 75 de ani de la înființare, își îndreaptă gîndurile și preocupările cu 10 ani înainte spre sarcina de care va avea să se achite; vrea s-o facă onorînd prețuirea față de un fotbal evaluat prin cotele superioare ale „pieței mondiale”.

Proiectele sale, însă, îmbracă și o notă de senzațional prin modul cum intenționează să... amplaseze turneul final.

Una din problemele de bază ale unei asemenea organizări o constituie stadiioanele, care trebuie să fie și bune și de mare capacitate. Alta o ridică locurile de găzduire a jucătorilor participanți și a turiștilor care — fără nici o îndoială — vor dori să urmărească „pe viu” marea bătălie pentru „Cupa Jules Rimet”. Și într-un caz și în altul, vor fi necesare reamenajări și chiar construcții noi, deci și timp suficient pentru efectuarea lor la termen.

Cu prilejul sărbătorii federației, la festivitățile de la Buenos Aires — la care au fost făcute cunoscute proiectele forului argentinian. Unul din ele se referă la stadiioanele care vor fi folosite la turneul final al C.M. În primul rînd, federația vizează vastul centru și complexul polisportiv aflat în construcție, proprietate a marelui club Boca Juniors din Buenos Aires și a cărei fotografie o publicăm mai jos. Partea senzațională o asigură faptul că toate construcțiile, prezente și viitoare, se ridică pe un teren „furat” mării, cum rezultă și din fotografie! Pe locul însemnat cu X este pro-

iectată ridicarea unui stadion cu 120.000 locuri numerotate! Este lesne de închipuit ce metode moderne de construcție trebuie folosite pentru așezarea sutelor de tone pe un loc unde domneau apele mării...

În cadrul acestui complex, vizitat de reprezentanții F.I.F.A., funcționează un centru de antrenament și o școală de fotbal, unde tineri de la 10 ani în sus urmează cursul primar și secundar, se inițiază în fotbal, își formează calitățile fizice necesare sportului cu balonul rotund și fac antrenamente complete de fotbaliști. În acest scop, centrul clubului Boca Juniors este înzestrat cu toate instalațiile, moderne, pentru învățămînt

și antrenament și dispune de anexe care oferă posibilități de cazare de prim rang.

Aici și în alte construcții care se vor ridica urmează să locuiască finaliștii din 1978!

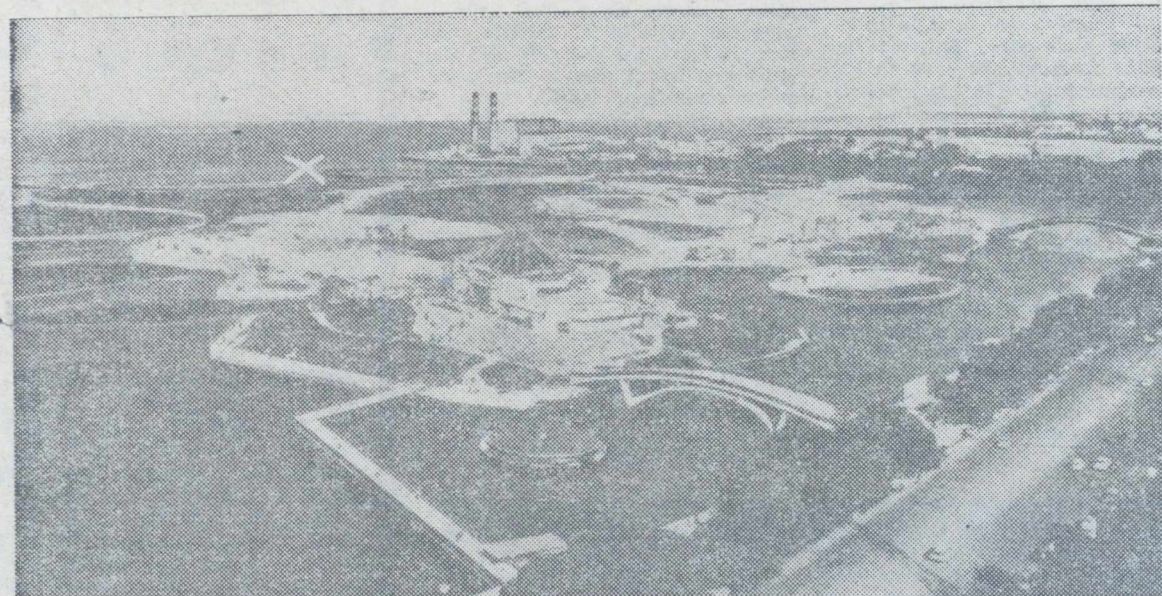
Iată țările care au organizat pînă acum turneul final al campionatului mondial, precum și echipele cîștigătoare: Uruguay — 1930 (Uruguay); Italia — 1934 (Italia); Franța — 1938 (Italia); Brazilia — 1950 (Uruguay); Elveția — 1954 (R.F.G.); Suedia — 1958 (Brazilia); Chile — 1962 (Brazilia); Anglia — 1966 (Anglia).

Gazdele viitoarelor ediții: Mexic (1970), R.F. a Germaniei (1974) și Argentina (1978).

SURPRIZA „CUPEI AMSUD”: CÎȘTIGĂTOARE—ESTUDIANTES!

Senzație în America de Sud. Mult invidiata „Cupă AMSUD” — cum este denumită cupa campionilor sud-americani — a poposit după un adevărat maraton fotbalistic, în vitrina cu trofee a unui club cel mai puțin cîștigător printre favoriți: Estudiantes din La Plata (Argentina), care-și înscrie pentru prima dată numele pe lista cîștigătorilor. Acest club nu numai că a făcut față concurenței selecte, înscrise în recent încheiata ediție a „Cupei AMSUD” (Racing Buenos Aires, Penarol Montevideo, Independiente Buenos Aires, Palmeiras Sao Paulo etc.), dar a și rezistat rigorilor unei competiții care anul acesta s-a disputat după un sistem și mai greoi, comportînd mai multe jocuri ca oricînd (92).

Drumul lui Estudiantes spre trofeu? 11 victorii, 2 meciuri nule și doar 3 înfrîngeri în 16 jocuri, în care a marcat 25 de goluri, a primit 12 și a dispus de 4 ori de faimosul Independiente, o dată de Racing Buenos Aires (deținătoarea cupei) și de două ori de Palmeiras Sao Paulo. Dar iată palmaresul în cupă al lui Estudiantes: 4-2 și 2-0 cu Independiente, 2-1 și 3-0 cu Deportivo Cali (Columbia), 1-0 și 0-0 cu Milionaris Bogota (Columbia) — în grupa preliminară; 2-1 și 1-0 cu Independiente, 0-1 și 1-0 cu Universidad Lima (Peru) — în grupa semifinală; 0-2, 3-0 și 1-1 cu Racing — în semifinală; 2-1, 1-3 și 2-0 cu Palmeiras — în finală! Adică 1440 de minute sau 24 de ore de joc, și asta în timp ce se desfășura și campionatul argentinian, în care trebuia să-și dispute partidele programate.

În timp ce presa, radio-ul și televiziunea dezbăteau aprins amănarea meciului Rapid-Dinamo căutînd motivele „pro” dar de fiecare dată gîsindu-le și pe cele „contra”, l-am găsit pe ION IONESCU la el acasă, un apartament frumos în blocurile de pe Bd. 1 Mai, în hîlăt și papuci! Nu, nu citea nici „Sportul”, nu asculta nici radio-ul, nici televizorul nu era deschis. „Puiu” învăța. Învăța la „Logică”! Învăța la Logică pentru că este student la „Filosofie”, în anul I, la cursul fără frecvență.

— Bine, dar știu că ai terminat I.C.F.-ul, nu?

— Exact, dar m-am înscris și la Filosofie, am dat și un examen pe care l-am luat. Și toate astea pentru a-mi îmbogăți cultura generală.

— Ești de felicitat. Sint destui jucători care spun că fotbalul le răpește tot timpul liber și nu mai pot face nimic altceva. Pe cînd dumneata găsești timp pentru a urma o facultate în plus.

Mă uit în stînga, în dreapta, peste tot. Niciunde o cîț de mică fotografie, nici o plăchietă, cupă sau diplomă care să trădeze casa unui fotbalist. Îmi ghicește gîndul:

— Nu, nu am o vitrină cu „amintiri” de pe terenul de fotbal. Le-am strîns pe toate în inimă. Mai e nevoie să te

ALGERIA A DESCOPERIT RAPIDUL!

expun pe pereți, să fac paradă?

— Îi dau dreptate și trec la... punctul doi, de fapt primul, cel care m-a adus aici: o discuție despre recentul turneu întreprins de Rapid în Algeria.

ALGERIENII?

EXCELENȚI TEHNICIENI!

— Marele cîștig al turneului, începe Puiu, a fost acela că am făcut cunoscut fotbalul românesc în această țară a Africii. Și, cu mine pe inimă o spun, algerienii își vor aduce aminte cu plăcere de meciurile noastre, de Rapid, pentru că am reușit în această țară cîteva dintre cele mai bune jocuri ale noastre, cel puțin la înălțimea primei reprize a meciului din retur cu Steaua! Rapid a fost a doua echipă din România care a vizitat Algeria. Prima a fost, acum cîteva ani, reprezentativa de tineret, condusă de Bazil Marian.

— Ce părere ai de fotbaliștii algerieni?

— Sint excelenți tehnicieni,

Interviu cu Ion Ionescu

dar le lipsește pregătirea tactică și, mai ales, cea fizică. Toate echipele pe care le-am întîlnit ne-au opus o rezistență deosebită în prima repriză, pentru că în cea de a doua să cedeze pasul. Cred că atunci cînd vor gîndi mai mult în teren, cînd vor avea o tactică de joc și condiție fizică, vor fi adversari redutabili. Ca o caracterizare generală: atacul e mai bun decît apărarea!

FELICITĂRILE

LUI BEN BAREK!

— Ce poști spune cititorilor revistei „Fotbal” despre jocurile susținute?

— În primul meci, susținut a doua zi după sosire, am întîlnit pe M.C.A. Alger (locul 1 în divizia B), de care

am dispus cu 2-0 (0-0). Meciul a plăcut foarte mult, i-am cucerit pe spectatori cu jocul în mișcare, cu un-dou-urile noastre. La Oran, unde am jucat la 12 mai, am întîlnit o echipă mai bună, selecționată orașului, de fapt echipa B a țării. Am cîștigat cu 2-1 (1-1). La 14 mai, al treilea meci, la Sidi Bel-Abbes, cu U.S.M.B.A. (locul IV în campionatul A), echipă antrenată de celebrul Ben Barek. Ziarele apărute înaintea meciului se întrebau dacă acest joc va coincide cu a treia victorie a Rapidului. Și așa a și fost: 3-1 (2-0) pentru noi, golurile fiind marcate de mine. După meci, Ben Barek a venit în mijlocul nostru, ne-a felicitat pentru victorie spunînd, printre altele, că Rapid a lăsat o impresie excelentă și că dacă meciul ar fi avut loc pe un

teren gazonat, partida ar fi fost și mai frumoasă. Trebuie să fac o paranteză: în Algeria terenurile sint foarte tari, de pămînt acoperit cu nisip. Gazonul poate fi foarte greu întreținut și de aceea, în multe locuri, s-a renunțat cu bună știință la el. Faptul a fost, desigur, un impediment pentru noi: fiecare cădere lăsa o urmă...

— Ultimul meci...

— ...la 17 mai la Alger, în compania unei selecționate, de fapt echipa națională A. Meciul s-a jucat în noaptea și a început la ora 23, ora Bucureștiului, neobișnuită pentru un meci în țara noastră. Lăsînd la o parte că a fost cel mai puternic adversar, animat de dorința de a învinge, dar și noi eram oboșiți. Sustînemuse patru meciuri în șapte zile, fără a pune la socoteală și distanțele parcurs. Meciul a fost radio-televizat. Puteam cîștiga, dar în min. 86 eu am ratat o ocazie și rezultatul final a fost 0-0.

— După cite știu, trebuia să jucați numai două meciuri...

— E adevărat, dar gazdele noastre, ca și organizatorii

turneului, societatea „Semi-luna roșie”, în favoarea căreia s-au vărsat încasările, ne-au solicitat insistent să mai jucăm încă două. Și telexurile au început să țâcăne între Alger și București, cerîndu-se încuviințarea forurilor superioare. Am sosit de la Alger vineri seara. Eram oboșiți și cu cîteva accidente. Toate aceste cauze au făcut să nu jucăm cu Dinamo.

— Ce lot a făcut deplasarea?

— Răducanu, Andrei, Ștefan, Motroc, Lupescu, Greavu, Costea, Pop, Dumitru, Jamalschi, Dinu, Năsturescu, Dumitriu II, Neagu, Codreanu, Petreanu și cu mine, antrenorii Valentin Stănescu și Victor Stănescu, dr. Ilea, maseurul Ghiță Oargă. Conducătorul delegației a fost președintele clubului, Petre Capră.

— Deci a lipsit Dan Coe?

— Dan n-a făcut deplasarea cu noi. Este într-un diferend cu clubul. Fire dirză, n-a cedat tentațiilor unui turneu peste hotare. Ar trebui aplanat acest diferend pentru că Dan este o reală pierdere și pentru echipa noastră, ca și pentru cea națională.

L-am lăsat pe Ion Ionescu continuîndu-și studiile la Logică...

Mircea TUDORAN

DIN GALERIA PORTARILOR CELEBRI

ALDO OLIVIERI

V-ați întrebat vreodată, dragi cititori: poți intra în istoria unei țări pentru simplul fapt de a fi fost un fotbalist celebru? Poate că da. Și ce răspuns ați dat?

Noi unul singur, fără echivoc: pentru că figura unui fotbalist celebru intră în memoria și în inima tuturor încă de copii, mai ales a acelora care apoi rămân, fie și numai în mod... diletant, iubitori ai fotbalului, adică spectatori. Puteți să vă convingeți despre acest lucru în Italia întrebând încă și astăzi — deși la distanță de una sau poate chiar două generații, — puteți întreba care este fotbalistul pe care ar dori să-l revadă. Răspunsul este unul singur. Nu vi se va spune Mazzola sau Rivera care, cu toate acestea, sînt nume celebre ale acestor zile. Nu. Vi se va răspunde: „Mi-ar place să mă încumesc Meazza”. Și totuși, e vorba de un aliet al cărui renume este fixat 30 de ani în urmă. Și dacă veți insista în mica dumneavoastră incursiune înapoi, vi se va vorbi despre tunari ca Piola, despre extreme ca Biavati, al cărui „pas dublu” rămîne și astăzi de neconfundat dar și de neîmitat, de admirabil în internațional, acel mijlocas centru cu sut necrufător, Andreolo.

Dar pentru portari? Două nume au lăsat o amprentă puternică în istoria fotbalului italian și care sînt pe buzele tuturor tinerilor: Combi și Olivieri. Combi dispărut destul de tîrziu din arenă („Dacă cîștigăm campionatul lumii — zicea el în îndepărtatul 1934 — mă retrag”, dar nimeni nu credea în aplicarea acestei severe autosentințe și totuși Combi s-a ținut de cuvînt) și Olivieri care încă este în actualitatea fotbalistică, mercu în clocoțul stadioanelor ca antrenor. Să rămînem, acum în tovărășia lui Olivieri.

★

Peste granițele Italiei și-l amintesc numai acei care i-au admirat salturile sub culorile albastre. În Italia și-l amintește toată lumea. Pentru motivul pe care am încercat să vi-l înfățișăm mai sus. Sportivii maturi care încă sînt în admirația plonjoanelor de libelulă ale portarului din Verona sau în națională sau în echipa lui de club. Tinerii îl stimează pentru viața sa vecină cu legenda.

Două cuvinte despre cariera lui, despre campionatele italiene pe care le-a jucat, asupra prezențelor în poarta echipei Italiei, asupra activității de antrenor.

Să-i dăm atunci lui ALDO OLIVIERI cuvîntul...

★

— „Cîte campionate am jucat? Aproape că nici nu mai mi-aduc aminte. Am început în 1929. Nu aveam nici 20 de ani. Echipa mea, prima care mi-a învocat în singe pasiunea fotbalului era, poate nici nu mai e nevoie să v-o spun, aceea a orașului meu: Verona. Am rămas patru ani acolo, apoi am plecat la Padova, pentru o singură stațiune. În 1934 am trecut la Lucchese. Atunci echipa toscană participa la campionatul primei divizii italiene și aceasta a fost ocazia cînd m-au observat selecționerii naționali. Vom vorbi însă mai încolo despre activitatea mea în reprezentativă. Am apărut poarta lui Lucchese timp de patru campionate. Iar

în campionatele următoare — tot patru la număr — am fost portarul titular al lui Torino. A venit apoi războiul. Pentru jucători de vîrsta mea, războiul a reprezentat o dramă. A trebuit să ne întrerupem cariera și foarte puțini au mai reluat-o. Am jucat cîteva campionate reduse la Brescia și am reînceput în 1945. Mai bine-zis am încercat să reîncep. Am intrat în echipa Viareggio. M-am convins repede că virtuțile vechi fugiseră. Așa că, după șase meciuri am hotărît să pun punct”.

— Ca fotbalist ați avut multe bucurii. Dar și ca antrenor mi se pare că satisfacțiile nu v-au ocolit.

— „E drept, aș fi nerecunosător dacă aș afirma contrariul. E drept, am străbătut și perioade mai negre dar ca antrenor acest lucru este aproape normal. În această meserie trebuie să acceptăm și binele și răul și mai ales trebuie să ai... o amică credincioasă, pe zeita Fortuna. Am încercat să rămîn totdeauna la linia mediană a stărilor sufletești. Nici nu m-am exaltat la victorii, dar nici n-am căzut pradă deprimării la eșecuri. Am ajuns la o filozofie proprie care m-a ajutat enorm”.

— Care au fost echipele pe care le-ați condus și rezultatele obținute cu ele?

— „Cu plăcere. Dar mai întîi aș vrea să subliniez un fapt. În Italia, după părerea mea, e probabil mult mai satisfăcător să antrenezi o echipă de categorie inferioară decît una de prima ligă. În această din urmă categorie nu există cale de mijloc: ori cîștigi campionatul, ori vei deveni prada celor mai aspre critici. Pe cînd, atunci cînd ai sub grijă o formație din campionatele mai mici, nu e totdeauna absolut necesar și cu orice preț să promovezi. E bine dacă poți să faci un progres și să ai grijă în orice caz să nu retrogradezi. Tocmai pentru că pretențiile conducătorilor și publicului sînt mai mici, poți efectiv să lucrezi ca antrenor, preocupîndu-te chiar de aspectele creatoare ale acestei meserii. Și după acest preambul, iată drumul meu ca antrenor. Cum vă spuneam, am început la Viareggio. În fapt, făceam un veritabil du-te-vino din poartă pe banca antrenorului. O duminică acolo, în cealaltă, dincolo. A fost un an greu, foarte greu. Încet, încet am început să deprind meseria și în trei ani intram cu Viareggio din seria C în B. Probabil că acesta a fost motivul pentru care am fost angajat de clubul care mi-a dat cele mai mari satisfacții: Lucchese. Retrogradarea succesivă în divizia secundă m-a întristat mult și era gata-gata să mă retrag...”

— Și apoi norocul a surît din nou.

— „Exact. Trei ani la Udinese și două promovări: în trei ediții, echipa mea a săltat din C în A. Pentru mine a fost o adevărată lovitură gîsindu-mă în cele două campionate care au urmat pe banca lui Internazionale. Mai exact în edițiile 1950—

51 și 1951—52. De atunci la Inter nu era Moratti. Iar eu, în privința caracterului nu sînt cu siguranță un Herrera. Trebuia să mă mulțumesc cu ceea ce exista. Nu puteam să fac ceea ce face astăzi antrenorul „negru-albaștrilor”, adică să obțină mereu jucători. Din cauza asta, la Inter, zilele triste au venit să îmi nece mult bucuriile. Cîte critici! Presa milaneză nu glumește. E la fel de exigentă ca și publicul. Destul. M-am întors la Udinese, pentru campionatul 1952—53 și echipa mergea minunat”

— Și mai departe...

— „Campionatele 1953—54 și 1954—55 m-au găsit la conducerea clubului Juventus. Dar, ca și la Torino, ca și la Milan, multe amărăciuni și puține bucurii. În ultimii ani am condus pe Lucchese, Brescia, Verona, Empoli și în sfîrșit Casertana, unde mă găsesc și acum. Aceasta este cariera mea de antrenor. Cu urcările dar și cu coborîrile sale”.

Actualmente, Casertana se află pe locul întîi în grupa C a categoriei C și are posibilități reale de a obține promovarea în categoria superioară.

Și acum, după ce am delimitat sintetic atît cariera de jucător cît și pe cea de antrenor a lui Olivieri, să ne oprim un moment asupra adevăratelor motive ale imensei popularități a lui Aldo: partidele lui sub culorile echipei naționale.

De trei ori Olivieri a apărut poarta naționalei B italiene, de 25 de ori poarta primei reprezentative și de două ori a fost chemat să apere poarta reprezentativei Europene.

— Care dintre partidele jucate în naționala Italiei v-a lăsat cea mai puternică amintire?

— „Acea jucată în prima eliminatoare a campionatului mondial din 1938. Jucam la Marsilia contra Norvegiei. În aparență, un adversar modest. Pe terenul de joc, formidabil însă! S-a spus atunci că întîlnirea a fost cîștigată de mine. Se poate. Adevărul este că am avut de apărut atunci ca niciodată în alte meciuri”.

— Apropo de această partidă. Se vorbește despre o anumită imprudență pe care ați manifestat-o, în special în a doua jumătate a carierei...

— „Este drept că unii mă considerau pînă la un moment dat de un curaj nebunesc. Trebuie să spun însă că acest curaj mi-a fost la un moment dat dăunător. Pe cînd jucam la Padova, am primit o lovitură în cap de la Gregar, un jucător de la Firmana. Lovitura a fost atât de violentă încît a trebuit să mi se facă o trepanație a craniului”.

— Care este victoria cea mai frumoasă pe care a reținut-o

Italia, avîndu-l în poartă pe Olivieri?

— „Eu cred că aceea obținută la Praga, cu 1—0. Pînă atunci Italia nu mai invinsese Cehoslovacia și nici după acest meci n-am mai obținut vreo victorie în deplasare asupra echipei Cehoslovace”.

— Ați jucat vreodată împotriva României?

— „Da, de două ori. O dată la București, cînd am invins cu 1—0 și o dată la Roma cînd victoria ne-a revenit cu 2—1”.

— Puteți exprima o părere asupra fotbalului românesc?

— „Pe vremea cînd jucam eu, știu că trebuia să transpirăm mult pentru a învinge. În ultima vreme, am văzut echipa României la Napoli. Mi-a făcut o bună impresie și sînt sigur că se va îmbunătăți continuu”.

— După părerea dv., fotbalul în general a progresat față de perioada cînd erați jucător activ?

— „N-aș putea să spun dacă a progresat sau a regresat. Cred însă că este cu totul altceva. E parcă alt joc. Și aceasta datorită faptului că a cîștigat în viteză sub toate formele. Jucătorii de pe vremea mea nu aveau alită viteză, dar nici antrenamentele de atunci nu erau cele de astăzi”.

— Care este țara care, după părerea dv., n-a trădat niciodată așteptările susținătorilor săi, pe plan fotbalistic, bineînțeles?

— „După părerea mea, Anglia. A rămas totdeauna pe o poziție frunțasă. Anumite scurte regrese ale fotbalistilor englezi nu sînt decît excepțiile care confirmă regula”.

— Există un jucător de pe vremuri care ar fi putut juca cu succes și în timpurile de azi?

— „Da. Sînt sigur că și azi ar fi fost un as. Un mare as. Este vorba de Braine, un centru atacant belgian care a jucat mult timp la Sparta din Praga. Între altele, el a fost primul exemplu de atacant central retras, în maniera folosită atît de mult azi. N-am nici o ezitare în a-l declara formidabil”.

Aldo Olivieri a terminat. În încheiere a ținut să ne spună că este deosebit de impresionat de faptul că după atîția ani, de cînd a părăsit terenul de fotbal, sînt în strîinătate oameni care-și mai amintesc de gloria lui și care i-au solicitat un interviu, ca acesta pentru revista bucureșteană „Fotbal”. Și și-a mai exprimat o dorință: să-i parvină și lui exemplarul de revistă în care apare interviul.

I-am promis, și ne vom ține de cuvînt.

CESARE TRENTINI

Olivieri respinge un balon, încadrat de Szengeller, Andreolo și dr. Sarosi (finala C.M. 1938: Italia — Ungaria 4—2)

ȘI-AU ALES PARTENERII DE JOC...

● Fotbaliștii bulgari, și-au definitivat programul internațional pentru toamna acestui an. El cuprinde cinci partide, dintre care una — amicală cu Suedia — nu are încă data fixată. Celelalte vor avea loc la: 8 septembrie, la Sofia, cu Cehoslovacia (amical); 13 octombrie, la Luxemburg, cu Luxemburg (preliminariile campionatului mondial); 27 octombrie, la Sofia, cu Olanda (preliminariile C.M.); 26 noiembrie, la Sofia, cu R. F. a Germaniei (amical). Selecționata olimpică va disputa — pînă la plecarea în Mexic — meciuri cu Cehoslovacia (8 septembrie, în Cehoslovacia) și cu Albania (25 septembrie, la Sofia).

● Federația suedeză și-a stabilit astfel calendarul internațional: Suedia — Danemarca la 27 iunie la Stockholm; Suedia — U.R.S.S. la 1 august, la Göteborg; Finlanda — Suedia la 11 septembrie la Helsingfors; Norvegia — Suedia la 15 septembrie la Oslo; Suedia — Norvegia (C.M.) la 9 octombrie la Stockholm. Sînt prevăzute și jocuri pentru echipele de juniori și tineret, cu Danemarca, Finlanda și Norvegia; de asemenea, selecționata de tineret va mai susține un meci amical cu România în noiembrie.

DATELE PRELIMINARIILOR C. M.

F.I.F.A. a adus la cunoștință federațiilor care și-au înscris echipele naționale la C.M. că ele trebuie să comunice datele meciurilor preliminare pînă cel mai tîrziu la 30 iunie 1968. În ce privește federațiile din Afri-

DE ICI.

DE COLO

ca și zona Americii de Nord — America Centrală — Caraibe, acestea au ca termen ziua de 31 ianuarie 1969 pentru a anunța datele jocurilor din primul tur și 30 iunie 1969 pentru cele din turul al doilea.

● Alte jocuri preliminare au fost fixate: Belgia — Iugoslavia (grupa VI — Europa) la 10 noiembrie 1968; Luxemburg — Bulgaria (grupa VIII — Europa) la 13 octombrie în Luxemburg și 23 aprilie 1969 în Bulgaria; Senegal — Maroc (grupa XVI — subgrupa 2, Africa) la 13 octombrie (Senegal) și 3 noiembrie (Maroc) 1968; Nigeria — Camerun (grupa XVI — subgrupa 5, Africa) la 29 iulie (Nigeria) și 1 decembrie (Camerun) 1968; Scoția — R.F.G. (grupa VII — Europa) la 16 aprilie (Scoția) și 8 octombrie 1969 (R.F.G.).

F.I.F.A. DĂ AJUTOR TEHNIC

F.I.F.A. a prelungit contractul antrenorului vest-german D. Cramer, pentru a-l folosi și în alte țări în scopul de a veni în ajutorul fotbalului mai slab dezvoltat din țări africane și americane. Pînă în prezent, Cramer a făcut acest lucru, timp de 14 luni, în Asia și Australia, unde a organizat și condus cursuri de antrenori și antrenamente și a sprijinit federațiile în toate domeniile cu caracter tehnic. Acum, Cramer va fi trimis în cîteva din țările din America de Nord, America de Centru și în Africa. Aceste acțiuni se desfășoară sub îndrumarea comisiei dezvoltării tehnice din cadrul federației internaționale.

l-au și reprofilat ca mijloc, debutând pe acest post în 1963, într-un meci amical cu Bradford City.

Deși kilometri parcurși de Billy în decursul jocurilor l-ar fi putut duce lesne până în Scoția, noul său destin de mijloc ofensiv l-a oprit, definitiv, în echipa lui JACKIE CHARLTON și NORMAN HUNTER. Iar acasă, Bremner se duce când este chemat să apere culorile naționale, pe Hampden Park. El a jucat astfel, în acești cinci ani, de 14 ori în reprezentativă fără sale.

Totuși, Bremner consideră că a atins satisfacția majoră cu echipa sa, Leeds, abia în acest an pentru că nu aveau încă experiență iar jucătorii nu erau buni... profesioniști! De ce? Iată argumentele lui Bremner pe marginea finalei Cupei Ligii engleze: „Din cauză că nici unul din noi nu mai dobindisem vreun trofeu de atita amar de vreme, tensiunea în rândurile noastre era incomparabil mai mare decit în orice altă echipă care ar fi fost în locul nostru. Și să nu uităm că și timpurile erau altele. Oamenii care compară, cu lacrimi în ochi, performanța noastră cu finala marelui Matthews din 1953, nu-și dau seama

BILLY BREMNER

...SAU DISTANȚA DE ZILELE LUI MATTHEWS

Ciți dintre zecile de mii de spectatori care acum zece ani asistau pe Wembley la tradiționala întâlnire între reprezentativele scoțiene ale Angliei și Scoției, vedeau pe cel scoțian cu părul roșu, înalt, în vîrstă de 15 ani (1,49 m și cam 50 kg!), pe viitorul internațional Billy Bremner, jucătorul de „tip Stiles”, care trage de joc cu ghiarele și cu dinții? Poate doar fînțele cele mai apropiate și managerul Don Revie de la Leeds, care a intuit în firavul inter dreapta de atunci, viitorul jucător de azi.

Astfel, Billy rămîne să-și termine școala în Anglia și debutează peste doi ani în prima echipă la Leeds, ca extremă dreapta. Un debut total nesemnificativ, adolescentul fiind evident handicapat de o conformație nespecifică atacantului și căreia i se adăuga o stare de spirit neprietnică. Bremner, tinzînd după meleagurile natale, nu se gîndea decît la reîntoarcerea în Scoția: „Tot ce gîndeam — reamînteste el — în timp ce meciul se desfășura, era ca să mă pot remarca în joc, indiferent unde, și apoi să mă reîntorc acasă”. Și această energie cheluită pentru a acoperi tot terenul, viteză sa debordantă cu care apărea, neprevăzută, în atac și care-i permitea, totodată, să revîntă în timp util în apărarea propriului careu, dirigenia și vigoarea, incredibilă pentru fizicul său, cu care-și deposea adversarul, l-au remarcat într-adevăr. Dar, în același timp,

COLTUL
SPERANTELOR
FOTBALULUI
EUROPEAN

că apărarea nu mai e la fel ca atunci. Dacă loveai în acele zile un jucător, erai eliminat de pe teren. Acum însă, dacă reușești să depășești un apărător, un altul te așteaptă pentru a te tăvăli. Am înscris destul de repede un gol împotriva lui Arsenal, dar ei au început să joace din acel moment tot mai bine. Noi însă ne-am apărut cu strictețe. Știam acum destule ca să nu mai repetăm greșala tactică adoptată împotriva lui Liverpool (în finala Cupei Angliei după ce Leeds a egalat — 1-1 — echipa lui Bremner a ieșit deschis la atac pentru a câștiga, dar... a pierdut — n.n.). Pentru că aceasta înseamnă totul în jocul modern”. Și conform acestui adevăr, Leeds avea în ultima rundă a acestui sezon, doar șapte înfrîngeri din 53 de jocuri.

Iată deci că Billy Bremner, tânărul jucător al echipei Leeds se afirmă ca un jucător realist și lucid care mizează pe „ascetismul” jocului, pe riguroasa rezultatului, chiar dacă aceasta presupune negația spectacolului. Este, evident, un punct de vedere. Dar nu singurul... (p.s.).

ÎNCĂ UNUL...

Zilele trecute, în orașul Cremona a avut loc căsătoria cunoscutului internațional italian Aristide Guarneri cu Lucia Fogaroli. Printre invitați, personalități de seamă ale fotbalului peninsular: Heleno Herrera, Mazzola, Janich, Corso, Suarez, Burgnich, Bulgarelli, Cappellini, Bedin, Jair și Picchi. Cu acest prilej Picchi s-a împăcat cu Herrera după polemicele care au avut loc între cei doi de cînd Picchi a plecat de la Inter.

În fotografiile noastre se văd cei doi tineri căsătoriți precum și o parte dintre invitați printre care recunoaștem (de la stînga la dreapta) pe Picchi, Jair, Guarneri (în picioare) și H. Herrera.

GHINION !

Un arbitru de fotbal a înghițit... fluierul. Acest episod cu totul ieșit din comun, s-a petrecut în orașul Fossalunga din Italia în timpul unui meci de juniori, „eroul” fiind arbitrul Tullio Borsato din orașul Istrana. Acesta conducea competent un joc care nu-i dădea „dureri de cap”, cînd la un moment dat, alergînd în urmărirea unei faze, a înghițit fluierul care i-a rămas blocat în esofag. Noroc însă, că fluierul îl purta legat cu un șnur în jurul gîtului. În această situație, galben la față, a început să gesticuleze fără să poată spune despre ce este vorba. Jucătorii au înțeles ceea ce s-a întîmplat și cu răbdare și îndemînare l-au scos din gît fluierul. După care ghinionistul arbitru a continuat să conducă jocul, ca și cînd nimic nu s-a întîmplat.

30 MECIURI, 60 PUNCTE !

Iată o performanță, poate unică, a unei echipe spaniole din divizia C, Orense. Aceasta a terminat campionatul pe primul loc, realizînd maximum de puncte: 60 din 30 meciuri, înscriind 98 de goluri și primind numai șapte! Performanța este cu atât mai meritorie cu cît se știe că în Spania, în categoriile inferioare, tacticile „ultradefensive” sînt la loc de cinste. Orense și-a surclasat toți adversarii, terminînd campionatul cu 19 puncte avans față de cea de-a doua clasată, Compostela.

„Magul” într-o atitudine în care a fost des văzut în actualul campionat. Acela a omului invins...

„Duelul” de totdeauna și veșnic pasionant: portar contra atacant

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

AȘII BALONULUI ROTUND

ORIZONTAL: 1) Marele magician al atacului maghiar de odinioară — Cel de aur este acordat anual de către revista France Football celui mai bun fotbalist european. 2) Jucător brazilian care s-a afirmat la C.M. din Chile — Corăbii antice. 3) Privitor la navigație — Atacant maghiar, unul din așii balonului rotund — Dumitru Teodorescu. 4) Despre el este vorba — Tunar al Rapidului, cu ani în urmă — Nitrogen. 5) Întîmplări nefericite — Alfredo G., unul din cei mai mari fotbaliști ai tuturor timpurilor. 6) Petre Zamfir — Exclamație — Element arhitectural. 7) Piatră semiprețioasă — A povesti — Oraș în Siria. 8) Postul inter dreapta al naționalei ce aur a iugoslaviei — Unit. 9) Predecesorul lui Iașin, supranumit „Tigrul” — Jucătorul nr. 1 al fotbalului mondial — Oraș în Somalia. 10) În Toronto! — Instrument — Asociație sportivă. 11) Pentru a fișaj — Echipa lui Iosif Petschovski — A se înmulți. 12) Celebru portar sovietic, considerat printre cei mai buni din lume — Cu dungi. 13) Cu coarnele în lături — Jucător englez, recordman al longevității

în fotbal. 14) Tipul negrodului — Perla din Mozambic — Poftim. 15) Siegfried Werner — „Reactorul Ripensiei” — Tinăr atacant rapidist.

VERTICAL: 1) Unul

din cel mai bun apărător pe care l-a avut Austria — Excelentul portar al Țării Galilor la C.M. din 1958. 2) Islaz — Celebru portar supranumit „Omul zburător” — Unul din cei mai periculoși atacanți britanici. 3) Printre cei mai buni portari din țara noastră — Atacant sovietic la mondialele din Suedia. 4) Epocă — Uzaj — Onomatopoe. 5) În poarta brazilienilor la ultimele trei ediții ale C.M. — Soc — Dinsul. 6) Kazimir Lubanski — Jucător de bază al Realului — Refractor la boli. 7) Stropire — Pozezi — Avuție — Ștefan Dumitrescu. 8) Unități de măsură — Kopa Raymond — Targă — Tărieșoară din vechea Franță. 9) Voce joasă — Zeu nordic — Maur (fem.). 10) Una din cele mai rapide extreme din Europa — Riu — Literă cirilică. 11) Local ocolit de marile vedete — Rezultate preferate în depășare — Savpe. 12) Jucător argentinian, component al echipei Napoli — Fenomen economic. 13) Pronume — Unul din stilpii apărării C.C.A.-ului — Capitală europeană. 14) A porunci — Anexa motocicletei — Veche măsură daneză. 15) Renumit jucător sovietic, mulți ani căpitan al naționalei — Cel mai bun portar maghiar.

Dictionar: ANO, ATO, MFE, ASE, ETI, WAG, IASP.

VAL BEREZOVSKI
Craiova

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
Sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angela Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogt, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

NU MAI ESTE DAN RECUPERABIL?

(urmare din pag. a 3-a)

mai ești recuperabil pentru Rapid și echipa națională. În ce situație te afli acum?

— M-am însănătoșit de la sfârșitul lunii aprilie și aș fi putut juca în meciul de campionat cu Petrolul, disputat la 8 mai. De altfel, cu câteva zile înainte apărusem în echipa de tineret a Rapidului, în meciul cu Dinamo Bacău. Dar o discuție la antrenamentul din ziua de vineri 3 mai m-a determinat să refuz să mai joc în echipă.

— Ce s-a întâmplat?

— În timpul echipării pentru antrenament, Ion Ionescu povestea despre meciul Austria—România de la Linz. Pe mine m-a surprins faptul că el relatează unele critici ale antrenorului Em. Vogl, președintele comisiei de selecție a lotului reprezentativ, fostul nostru consilier la club. M-am mirat că, o dată cu trecerea sa la lot, ne critica foarte aspru, pe mine, pe Ion Ionescu, pe Dumitriu II și că aceste critici pe care le-am socotit exagerate, le-a făcut în fața unor fotbaliști mai tineri din lotul și echipa națională, discreditaându-ne în fața acestora, lipsindu-ne pe viitor de prețuirea care ni s-ar cuveni din partea debutanților, ca titulari mai vechi ai echipei naționale. Am intervenit deoarece acest gen de critică se perpetuează de ani de zile în echipa națională. Replica antrenorului V. Stănescu m-a uluit. O redau textual: „Ce mă, ai jucat și tu o dată bine în echipa națională și din meciul acesta vrei să trăiești toată viața?”. M-am simțit foarte lezat. Am îmbrăcat tricoul echipei naționale de 31 de ori și în 20 de partide, după părerea mea și a cronicarilor respectivi, m-am comportat bine și foarte bine. Cum este oare posibil, m-am gândit eu, ca antrenorul meu să mă desconsidere într-o asemenea măsură? M-am dezbrăcat de echipament și am spus că înțeleg activitatea de fotbalist activ până în momentul în care se va analiza de către club atmosfera din cadrul secției de fotbal.

— Nu socotești că ai luat o hotărâre pripită?

— Nu, pentru că n-a fost prima oară când eu personal am fost tratat neomeniște. Nu vreau să dau și alte exemple de colegi care s-au aflat în aceeași situație, dar consider că dacă antrenorii și clubul vor să fie respectați, trebuie să acorde respectul cuvenit jucătorilor, în așa fel încât să avem de învățat de la antrenori și club și în această direcție.

— Chiar în așa măsură nu respectă Rapid pe jucătorii săi?

— Am să mă refer doar la mine. Vă rog să credeți că o spun cu durere, dar tot timpul convalescenței mele după accidentare nu s-a interesat nimeni de sănătatea mea. Antrenorul se rezuma să mă întrebe când voi deveni bun de joc. De altfel a și trebuit să schimb medicul și tratamentul în această perioadă, apelând la dr. N. Stănescu de la centrul medical „23 August”, căruia trebuie să-i mulțumesc pentru atenția ce mi-a acordat. El mi-a făcut o revitaminizare necesară după devitaminizarea suferită în timpul turneului din Brazilia, tratament care a avut un efect important în restabilirea mea.

— Și un alt exemplu. Într-o zi am fost reținut la serviciu 10 minute peste program, din cauza unui control efectuat de cadre superioare. Am alergat într-un suflet la teren. Am întârziat numai 5 minute. Am explicat antrenorului V. Stănescu motivele întârzierii, dar acesta n-a găsit altceva de cuvânt decât să-mi spună, așa cum vă repet: „Marș, afară!”. E oare nevoie să mai comentez această neînțelegere, exagerare și insultă nemeritată, cu expresii și ton adresate animalelor numai de aici care nu iubesc animalele?

— Oare antrenorul V. Stănescu este caracterizat numai de asemenea atitudine?

— Eu nu contest meritele antrenorului nostru. De la venirea lui în 1963, spiritul de disciplină s-a întărit, stilul de joc s-a îmbunătățit, am făcut progrese și am câștigat primul campionat din istoria clubului sub conducerea acestuia. Totuși este greu de suportat exprimările și pripeala de care dă dovadă mereu. Este adevărat că eu am fost printre primii sancționați, dar vă repet că nu pot suporta absurdul. De pildă, acum citiva ani, la întoarcerea echipei de tineret de la Londra, din care făcusem și eu parte, am fost așteptat la aeroport de către antrenor, venit cu mașina, să mă ducă direct la pregătirea meciului viitor de campionat. I-am solicitat numai o jumătate de oră să mă pot duce până acasă să mă schimb. A refuzat categoric. Eu nu am ascultat, am fost până acasă și nu a trecut o oră până când m-am prezentat la teren. Bineînțeles că m-a oprit să mă antrenez. Am fost vinovat, o recunosc, mai ales cu mintea de acum, totuși nu pot să înțeleg cum s-a putut exagera în asemenea măsură cu desconsiderarea jucătorilor. Este adevărat că în timpul din urmă s-au făcut unele progrese în această direcție. Nu trebuie să conteze de fel și persoana jucătorilor, nevoile și interesele lor minime?

— Nu discutați în cadrul secției de fotbal asemenea probleme?

— Foarte rar și atunci unilateral, adică din punctul de vedere al conducerii secției. De exemplu, acum, după incidentul povestit mai sus, s-a ținut o sedință de secție pentru a se discuta refuzul meu de a nu mai juca până nu se analizează acest incident. N-am fost chemat la această sedință. Mi s-a comunicat doar că până la 16 iunie voi activa, așa cum am dorit, numai în producție, fără participare la antrenamente și la joc. De atunci mă întreb mereu cum a fost oare posibil să nu se asculte și punctul meu de vedere?

— Unii discută că ai vrea să ceri transferul de la Rapid.

— Nu este nimic adevărat. Viața mea de copil a fost să joc la Rapid și în echipa națională. Am fost crescut de Rapid și nu voi pleca nici o dată de la echipa mea dragă. Îmi pare rău că relațiile mele cu antrenorul și clubul au fost denaturate atât de mult. Am auzit și că alții afirmă că aș fi spus: „Sau eu, sau antrenorul V. Stănescu”. Simple scorneli. Eu cred că dacă în secția noastră de fotbal se instaurează un stil de muncă principal, dacă se hotărăște această într-o sedință cu discuții sincere, pline de pasiune și dragoste pentru Rapid, atunci nu poate exista piedică în calea reafirmării echipei noastre.

— L-am văzut pe Dan Coe tulburat de situația în care se află. De aceea m-am oprit aici.

Am relatat în cele de mai sus punctul de vedere al jucătorului Dan Coe asupra conflictului cu antrenorul său și clubul Rapid. Pentru o prezentare obiectivă și completă a realității ar fi trebuit să ne adresăm și antrenorului Valentin Stănescu și clubului Rapid, să ascultăm și pe alți jucători rapidiști și apoi să vă prezentăm o concluzie realistă. Nu am procedat astfel în mod intenționat deoarece dorim să facem o dezbatere publică asupra acestui caz care devine un exemplu tipic de relații neprincipiale și nejuste între jucători, antrenori și conducerile cluburilor.

De aceea așteptăm cu mîi grabnic păreriile tot alți de deschise ale antrenorului Valentin Stănescu, ale conducerii secției de fotbal și ale conducerii directe a clubului Rapid, pentru a constata în ce măsură această stare de fapt nemulțumitoare poate fi îndreptată în folosul recuperării cât mai neîntârziată a jucătorului Dan Coe.

Fără îndoială că vor rezulta și alte idei, că lui Dan Coe i se va reproșa, probabil, ceea ce poate el a uitat să ne mai spună, cert este însă că răspunsul la întrebarea **DACA DAN COE POATE FI RECUPERABIL PENTRU RAPID ȘI ECHIPA NAȚIONALĂ**, trebuie să fie unul singur: **DA**, cu analizarea tuturor aspectelor acestui caz, cu calm, cu bună credință, cu dragoste pentru jucători și club, pentru echipa națională.

Să rezolvăm situația amintită cu procedee juste, logice, încât să rămînem pe viitor cei mai buni exemple de soluționare a unor asemenea stări de lucruri, căci Dan Coe nu este singurul caz de acest gen.

Wembley, 29 mai: Manchester U.—Benfica

VA REUȘI FOTBALUL ENGLEZ VICTORIA ÎNTR-O A DOUA MARE FINALĂ?

Precedată de finala „Cupei cupeilor”, care are loc astăzi la Rotterdam și opune campioanei Italiei, A. C. Milan, pe S. V. Hamburg (R. F. a Germaniei) finala „CUPEI CAMPIONILOR EURO-PENI” se va desfășura săptămîna viitoare pe stadionul WEMBLEY din LONDRA. Este a 13-a finală a marelui competiții și este pentru prima oară că o echipă engleză, MANCHESTER UNITED, ajunge la ultimul meci al întrecerii. Adversare ei, celebra BENFICA LISABONA.

Cele 12 cupe de campioane continentale au revenit pînă acum de șase ori lui Real Madrid, de cîte două ori lui Benfica și Internazionale și cîte o dată lui A. C. Milan și Celtic Glasgow. Cum se vede, fotbalul latin a dominat, prin unsprezece victorii, marea competiție continentală. Dar de cîteva timp se înregistrează puternica revenire — și pe acest plan — a fotbalului englez. După performanța supremă — cucerirea titlului mondial în 1966 — echipele de club au început și ele să se impună în arena întrecerilor internaționale.

Ultimele săptămîni au reprezentat momente de mare succes ale fotbalului insular în fața celui spaniol. Reprezentativa s-a calificat în turneul final al „Campionatului Europei”, în dauna celei iber-

rice iar Manchester United sosită la Madrid, în fața Realului, cu un minim 1—0 din meciul tur, și l-a păstrat intact prin acel 3—3 de pe stadionul Bernabeu. Și acum, băieții lui Matt Busby se vor afla în fața experimentaților

Deci fotbaliștii englezi pășesc cu un ascendent psihologic considerabil în finala de la 29 mai.

Prezența unei echipe engleze în acest meci a făcut ca biletele să fie epuizate într-o singură zi! Duelul Bobby Charlton-Eusebio

Cum au ajuns la finală

BENFICA LISABONA

1—1, 0—0 cu Glentoran Belfast
2—0, 0—1 cu St. Etienne
0—0, 3—0 cu Vasas Budapesta
2—0, 1—0 cu Juventus Torino

HAMBURGER S.V.:

5—3, 2—0 cu Randers Freja
1—0, 4—0 cu Wisla Cracovia
2—0, 0—2, 2—0 cu Ol. Lyon
1—1, 3—2 cu Cardiff City

MANCHESTER UNITED:

4—0, 0—0 cu Hibernians Malta
0—0, 2—1 cu Sarajevo
2—0, 0—1 cu Gornik Zabrze
1—0, 3—3 cu Real Madrid

A. C. MILAN:

5—1, 1—1 cu Levski Sofia
2—2, 1—1 cu Vasas Győr
1—1, 1—1, 2—0 cu Standard Liège
2—0, 0—0 cu Bayern München

PE „MICUL ECRAN” ÎN 30 ȚĂRI

Marele interes stîrnit de cele două finale se vede și din faptul că potrivit unei știri înscrise în buletinul oficial F.I.F.A. — ele vor fi televizate pentru 30 de țări europene. Potrivit acestei știri, trei țări (Turcia, Islanda și Albania) nu preiau transmisiunile TV.

portughezi. Vă amintim că cele două echipe s-au mai întîlnit, în „Cupa campionilor europeni”, ediția 1965/66 sfîrșurile de finală; Benfica a pierdut cu 2—3 la Manchester și cu 1—5 la Lisabona!

reprezintă un mare punct de atracție. Îl vom urmări și noi prin intermediul televiziunii care va transmite în direct acest „meci de gală” al sezonului.

Nereușita lui Amancio simbolizează, parcă, nereușita Realului în fața lui Manchester United...

● **H/LENIO HERRERA LA ATLETICO MADRID.** Știrile care anunțau trecerea lui H.H. — demisionat la 1 iunie de la Internazionale — la Atletico Madrid, încep să se confirme. Un membru al direcției clubului spaniol a vizitat recent Milano, unde s-a întîlnit cu Herrera. Acesta va pleca la sfîrșitul săptămîinii în Spania pentru definitivarea contractului. Se pare că și Suarez va trece, odată cu „magul”, la Atletico.

● **ESTUDIANȚES, SOLICITATA PENTRU ZECI DE TURNEE.** Proaspăta câștigătoare a „Cupei campionilor Americii de Sud” — Estudiantes la Plata — este asaltată cu zeci de oferte de turnee din Europa și de pe continentul sud-american. Antrenorul ei, Zubeldia, a declarat că nu intenționează să efectueze aceste turnee, deși după disputarea finalului „Cupei intercontinentale”, Tehnicianul argentinian va fi prezent la Londra pentru a vedea finala „Cupei campionilor europeni” fiindcă una dintre cele două echipe va fi adversara formației pe care o antrenează.

EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

● **RAMSEY: „DORESC CA TOTI FINALIȘTII SĂ MEARGA ÎN ITALIA.”** Într-un interviu acordat televiziunii britanice, sir Alf Ramsey — selecționerul echipei Angliei — s-a referit la perspectivele campionilor mondiali la turneul final al „Campionatului Europei” care va începe la 5 iunie în Italia. El a apreciat că foarte greu meciul cu Iugoslavia, menționînd că jocul plin de subtilități și de fantezie al fotbaliștilor iugoslavi nu convine oamenilor lui. Ramsey a menționat că dorește ca toți jucătorii care au participat la finala C.M. 1966 să poată efectua deplasarea. Celălalt, pînă la 22, vor fi unii jucători utilizați în ultimul timp în meciurile de calificare plus 4—5 fotbaliști tineri, de mare perspectivă.

● **JACQUES FERRAN — REPREZENTANTUL A.I.P.S. ÎN MEXIC.** Din comisia F.I.F.A., care va constata la fața locului mersul lucrărilor de pregătire a C.M. 1970, din Mexic, va face parte și un reprezentant al Asociației Internaționale a Preselor Sportive (A.I.P.S.). Acesta a fost desemnat în persoana lui Jacques Ferran, directorul revistei „France Football”.

Federația greacă propune:

- ÎNFIINȚAREA CUPEI BALCANICE PENTRU „SPERANȚE”
- CUPA ACTUALĂ, SUB FORMĂ DE TURNEU

Vești primite din Atena cuprind cîteva ecouri importante pe marginea desfășurării actualei ediții a Cupei Balcanice Intercluburi. Ceea ce le-a generat îl constituie faptul că desfășurarea partidelor programate a început să-și piardă din regularitate.

În prezent sînt cîteva meciuri aminate care n-au putut fi reprogramate, ceea ce va necesita o prelungire a competiției.

Pornind de la acest fapt, determinat în principal de sistemul de disputare (care impune o durată prea mare), Federația de fotbal din Grecia a făcut secretariatului competiției (cu sediul la Istanbul) o interesantă propunere care să fie supusă discuției adunării delegaților federațiilor interesate.

Forul elen propune schimbarea sistemului de disputare actual (jocuri tur-retur, fiecare cu fiecare) și organizarea cupei sub formă de turneu organizat pe o durată de 7—8 zile într-o țară (în fiecare an alta), cu participarea cîte unei echipe de fiecare federație (din primele trei clase în campionatul respectiv, în principiu a doua clasată); perioada de disputare: sfîrșitul lui iunie sau începutul lui septembrie.

Propunerea de mai sus este însoțită de o a doua: organizarea unei Cupe Balcanice rezervate echipelor naționale de tineret („speranțe”) tot după sistemul turneu în fiecare an într-o țară, timp de 6—7 zile, la începutul lunii iunie sau începutul lunii septembrie în raport cu perioada aleasă pentru competiția intercluburi (una în iunie și alta în septembrie).

Cum am spus, aceste propuneri

vor fi supuse discuției delegaților de federații într-una din viitoarele lor reuniuni.

Revista noastră s-a ocupat de problema sistemului de disputare a cupei rezervate echipelor de club, pornind de la aceleași dificultăți ridicate de actualul mod de desfășurare, și a propus sistemul C.E.C. (jocuri tur-retur eliminatorii), tocmai pentru simplificarea programării și a crea posibilități pentru asigurarea regularității meciurilor. Soluția preconizată de forul elen urmărește același scop, sub o formă la fel de interesantă. Poate că găsirea unei perioade de desfășurare ar crea oarecare dificultăți (în lunile poate fi vacanță, iar în septembrie sezon competițional), astfel că noi opinăm pentru sistemul tur-retur eliminativ.

Cît privește înființarea unei competiții pentru selecționetele de tineret ea este utilă și trebuie acceptată. Ar constitui un foarte bun prilej de rodare a elementelor tinere.

PRONOSPORT

1. F. C. Argeș — Petrolul	1
2. „U” Craiova — U.T.A.	1
3. Farul — Progresul	X
4. Steagul roșu — Rapid	1
5. Jiul — Dinamo Bacău	1
6. Polana — Portul Constanța	1
7. Chimia Sv. — Politehnica Buc.	X
8. Ceahlăul — Metalul Buc.	X
9. Chimia Rm. V. — Politehn. Gl.	1
10. A. S. Cugir — Crișul	1
11. Politehn. Timiș. — Minerul B. M.	1
12. Olimpia Ord. — C.F.R. Arad	1
13. Gaz metan — C.F.R. Timiș.	1